

Podmorski čolni v akciji.

NEMŠKI PODMORSKI ČOLN JE OBSTRELJEVAL REŠILNO LADJO. — AMERIŠKI DRŽAVLJAN POTOPLJEN. — MORNAR RICHARD WALLACE IZ BALTIMORA. — POROČILO KAPITANA PARNIKA "HOUSATONICA." — NIZOZEMSKA ZAHTEVA PO JASNILU GLEDJE PARNIKA "GAMMA." — TRIJE PARNIKI POTOPLJENI. — "HOUSATONIC" SE JE POTOPIL TEKOM DVAJSETIH MINUT.

London, Anglija, 5. februarja. — Tukaj je bilo uradno razglašeno, da je nek nemški podmorski čoln obstreljeval rešilne čolne, ki so prihitali torpediranemu parniku "Evastone" na pomoč.

Torpedo je potopil rešilni čoln, na kateremu se je nahajal mornar Richard Wallace, ki je ameriški državljan, doma iz Baltimora.

Kapitan in trije mornarji so bili težko ranjeni. London, Anglija, 5. februarja. — Nemški podmorski čolni so potopili sledeče parnike:

"Garnet Hill", "Lars Kruse" in "Isle of Arran".

Prvi je ruski, ostala dva sta pa danska. Parniki so vozili živila iz Južne Amerike.

London, Anglija, 5. februarja. — Danes opoldne je bil torpediran angleški parnik "Hurstwood", in sicer brez svarila. Moštvo, med katerim je bilo tudi nekaj ranjenec, je rešeno.

Penzance, Anglija, 5. februarja. — Kapitan Enson iz New Yorka, poveljnik ameriške trgovske ladje "Housatonic", je podal danes zastopniku "Časnikarske Zveze" sledeče poročilo:

— V soboto dopoldne ob polenajstih smo zapazili nek podmorski čoln, ki je bil brez zastave in je bil oddaljen le par sto jardov od nas. Izstrelil je dva strela, katerih eden je švignil neposredno mimo našega parnika.

Jaz sem dal vstaviti stroje. Takoj zatem smo dobili povelje prinesiti naše listine na podmorski čoln.

Ko sem prišel na podmorski čoln, me je kapitan na govoril v nemškem jeziku, ko je pa izprevidel, da nemščine nisem zmožen, je začel govoriti z menoj po angleško.

— Jaz prav dobro vem, — je rekel — da je vaš parnik namenjen v London in da ima na sebi žito za zaveznike. Vsled tega sem prisiljen potopiti ga.

Jaz sem proti temu odločno protestiral, toda kapitan se ni za vse moje proteste nič zmenil.

— Vi vozite živila našemu sovražniku, in vsled tega moram, čeravno mi je žal, vašo ladjo potopiti.

Zatem je dal signal, naj moštvo zapusti ladjo. Ko je dobil na svoj signal odgovor, je dal razviti nemško zastavo. Moje listine je obrzgal.

Zatem je šel njegov tretji častnik na mojo ladjo in odprl več zatvornice. Vojakom je zapovedal, naj se podajo na čolne. Takoj nato je bila ladja torpedirana in se je potopila v dvajsetih minutah.

London, Anglija, 5. februarja. — Reuterjeva brzojavna agencija je dobila iz Haaga sledečo brzojavko:

— Zunanje ministrstvo nizozemske vlade je dobilo brzojavko, da je nek nemški podmorski čoln obstreljeval nizozemski parnik "Gammo" in ga zatem potopil.

Nizozemska vlada je takoj prosila nemško vlado za natančno pojasnila.

Amsterdamski dopisnik Reuterjeve brzojavne agencije pristavlja:

— Berlin odločno taji, da je bil parnik "Gamma" potopljen.

Galveston, Texas, 5. februarja. — Anderson, kapitan norveškega parnika "Algeron" je izjavil, da je rešil posadko japonskega parnika "Chinto Maru", katerega je bil potopil nek nemški podmorski čoln.

Rio de Janeiro, Brazilija, 5. februarja. — Kapitan angleškega parnika "Amazona", ki je danes dospel v tukajšnje pristanišče, je povedal, da je nemški podmorski čoln napadel parnik v bližini Vigo, Španija.

Podmorski čoln je izstrelil torpeda, ki je pa izgrešil svoj cilj. Parnik je zatem oddal tri strele in povzročil na podmorskem čolnu eksplozijo.

Podmorski čoln je takoj zatem izginil.

Adelaide, Avstralija, 5. februarja. — Ameriški parnik "Kona" je nasel pri rtu St. Albans. Vsa posadka je rešena.

Nivelle gost Cadorne.

Pariz, Francija, 5. februarja. — Francoski vrhovni poveljnik Nivelle je bil gost laškega vrhovnega poveljnika Cadorne. Prišel je v italijanski glavni stan 1. februarja. Bil je tudi v avdienci pri kralju in je sedaj na poti v Francijo.

Cela družina zgorela.

Philadelphia, Pa., 5. februarja. Pri požaru, ki je danes zjutraj upelnil neko hišo, je zgorela družina Pomerantz, obstoječa iz 6 oseb: oče, mati, in štirje otroci. Ostalo je pri življenju samo en sin, ki je igral na glasovir in ni bil ob času požara doma.

Japonska in Wilson.

Tokio, Japonska, 5. februarja. — Grof Okuma je rekel danes, da bi bila vsled vstopa Amerike v vojno, Nemčija popolnoma poražena. Poročilo o prekinjenju diplomatskih zvez med Nemčijo in Združenimi državami je vzbudilo med ljudstvom precejšnje razočaranje. Vse časopise navdušeno odobrava korak predsednika Wilsona.

Page.

London, Anglija, 5. februarja. Ameriški poslanik Page se je danes dolgo časa posvetoval z angleškim zunanjim ministrom Balfourom. Pozneje je konferiral z zunanjim ministrom s španskim poslanikom.

Wilson za mir.

Zahteva previdnost. — Vse mora biti v skladu mednarodnega prava. — Nemške pravice se morajo varovati. — Prekinjene bodo zveze s Avstrijo.

Washington, D. C., 5. febr. — Ves svet gleda v Združene države in na predsednika Wilsona. Kar bo storil on, to bodo večinoma storile vse nevtalne vlade. Wilson se tega zaveda, zato pa je zelo previden in je naročil, da se ne sme ne govoriti, ne kaj storiti, kaj bi mogel kdo grajati. — Niti se ne sme storiti noben korak, katerega bi Nemčija mogla obsojati. Vse, kar se stori, mora biti dovoljeno po mednarodnem pravu in mora soglašati s principi človečnosti. Nič se ne sme storiti, kar ne bi bilo pravično in postavno. Še vedno upajoč na mir, toda pripravljen tudi na vojno, je predsednik jasno povedal svojim uradnikom, da mora biti politika Združenih držav brez vsake napake in da je nikdo ne bo mogel grajati, in če je to še tako težavno.

Nemške pravice in nemško premoženje mora biti varno in ščititi ga morajo vse postave Združenih držav. Wilson želi, da ne stori noben ameriški državljan ničesar, kar bi moglo vlado privedi bliže vojni.

Ameriška vlada je do zadnjega časa vedno upala, da bo Nemčija v zadnjem trenutku preklicala svoje brezobzirno vojevanje s podmorskimi čolni. Poročila pa so prišla iz Berlina, ki pravijo, da so se nemški uplni državniki izrazili, da ni mislili, da bi nemška vlada kaj preklicala.

Ker je izginilo zadnje upanje, se boji ameriška vlada, da pride lahko kak slučaj, ki bo kršil ameriške pravice.

Poroča se, da je nemški podmorski čoln streljal na rešilni čoln potopljene parnika "Eavestone" in da je bil en Amerikane ubit. To dejanje samo ob sebi še ne bo povzročilo vojno. Cela zadeva se bo natančno preiskala, predno bo vlada kaj ukrenila.

Kar se tiče Avstro-Ogrske, še ni nič gotovega. Ker pa se avstrijska vlada popolnoma strinja z nemško politiko in je tudi naznanila ameriški vladi, da odobruje nemško vojevanje s podmorskimi čolni, je skoro gotovo, da se tudi z Avstrijo prekinjejo diplomatske zveze. Kakor vedno, tako razmišlja Wilson tudi to situacijo zelo previdno.

Predsednik še vedno upa, da bo do nevtalne vlade formulirale mirovne pogoje, ki bodo onemogočile vsako vojno v bodočnosti.

Vesti prihajajo, da nameravajo nevtalne vlade sklicati konferenco, na kateri bi se določilo, kake zahteve bi smele postaviti nevtalne države na mirovno pogajanje.

Senat je že danes odobril prekinjene diplomatske zveze z Nemčijo. Jutri pa bo odobrila tudi poslanska zbornica.

Danes so se nadaljevale vse preprave za slučaj vojne. Vse vojne sile so pripravljene in čete se zbirajo. Wilson se je posvetoval z mornariškim tajnikom in sta ključila, da države prevzame v slučaju vojne pod svojo kontrolo vse tovarne za municijo, vse ladjedelnice itd. Henry Ford je vladi ponudil svoje velike tovarne v Detroit, Mich. brezplačno, da jih sme rabiti v vojne namene.

Vojni tajnik je poročal predsedniku o oboroževanju armade.

Predsednik je tudi zapovedal, da se ne sme nobena ladja graditi v Ameriki za kakšno tujo vlado. S tem hoče doseči, da ima Amerika v vojni dovolj ladij na razpolago. Ni se še določilo, kako varno spremstvo se bo dalo parnikom, ki bi vozili v vojno zono. To se bo pa v kratkem odločilo: sklenilo se bo tudi, ako se naj trgovski parniki oborožijo, ali ne.

Kot prvi korak oboroženja, bo vlada poskušala dobiti pol milijona prostovoljcev. Če pa ne bi bilo dovolj prostovoljcev, bi vpeljala prisilno vojsko službo. — Armadni častniki se zmenijo, da se ne bi

Naselniška predloga.

Naselniška predloga sprejeta. — Trije predsedniki so jo vetirali. — Danes je postala zakon.

Washington, D. C., 5. februarja. Nocoj je senat sprejel naselniško predlogo z 62 glasovi proti 19. — Sprejeta je bila navzile temu, da jo je predsednik vetiral in četudi je vlada svarila, da se bodo poostriili odnosi z Japonsko vsled točke, po kateri se izključilo od naseljevanja Azijati. O predlogu, ki vsebuje točko o izobrazbi se je že pred dvajsetimi leti razpravljalo in bil je že v senatu zaradi nje hud boj. Vetirali so jo že trije predsedniki. Poslanska zbornica jo je že prej navzile predsednikovo vetiranju sprejela, danes pa jo je sprejel senat in je s tem postala zakon.

Pred glasovanjem je senator Reed opozoril senatorje, da je japonski poslanik opozoril vlado na točko, ki se tiče Azijatov. "Ravno pri sedanjem stanju svetovnih dogodkov", je rekel Reed, "bi moralo naše navodilo biti, da se vsaka zadeva, kar se tiče naših odnosov z zunanjim svetom, premisli mirno in razsodno. Nisem pri volji v tej težki uri storiti nekaj, kar bi oslabilo naše odnose z deželo, ki nam ni dala za to nikakega povoda. Zda j ni čas in tukaj ni prostor za to, da bi iskali sporne točke, ali pa da bi vstvarjali nove zapletljive s svetovnimi silami, s katerimi smo živeli v popolnem miru in hočemo tudi v prihodnje biti z njimi v prijateljskih odnosih. Dovolj imamo pred seboj, čemur se ne moremo ogniti."

Točka o izobrazbi izključuje iz naseljevanja vse osebe, nad 16 let, ki vidijo, pa ne znajo brati angleško ali sploh kak drug jezik (med drugimi tudi hebrejsko in judovski). Ta postava pa dovoljuje da sme vsak dobiti v deželo svojega (četudi nad 55 let) očeta, starega očeta, ženo, mater, staro mater in druge sorodnike, četudi ne znajo brati, pa jim je drugače dovoljen dostop v deželo.

Takoj, ko je bila sprejeta ta predloga, je predlagal poslanec Garner, da število naseljenecv na leto ne sme presegati števila izseljenecv za 200 tisoč.

Predsednik Cleveland je vetiral prvo predlogo. Taft drugo in Wilson 1915 tretjo. Šele pred nekaj tedni jo je Wilson vetiral v drugo.

zglasil dovolj prostovoljcev in bi se morala zahtevati splošno vojaška obveznost.

Vse večje tovarne za železne in jeklene izdelke ter tovarna za gumij in druge so se ponudile vladi za vojne izdelke.

Prostovoljno zrakoplovno društvo za obrambo obrežja je prosilo vlado, da bi pod vodstvom vojnega departmanta se vadili v zrakoplovni službi. Društvo prepusti vladi, da določi, kje naj bi se vršile vaje.

Pošiljateljem denarja.

Denar se še vedno lahko pošilja v staro domovino, dokler ne bo vojna napovedana.

Priporočamo pa pošiljati po brezničnem brzojavu, ker take pošiljave ne morejo vstaviti.

Parniki namreč le poredko vzamejo avstrijsko in nemško pošto, lahko se pa tudi zgodi, da bodo vsi promet popolnoma vstavili.

Denar se bo v nekaterih okoliščinah izgubil, ampak zastati samoreje le smuče.

Po brezničnem brzojavu se namore poslati le okrogle sumke po sto, po sto, po 200, 300, 400, 500, 600 in tako dalje do deset tisoč kron. Če brzojavne stroške je najboljšje, da se nam pošlje \$4 na vsak naslov: ako bode kaj preveč ali premalo, bomo poslali nazaj, osigura pismu na primanjkljaj. Z osiguranjem naslova namore, ko se veljavna denarja večkrat izpremenijo, bomo od sodaj naprej do preklica, ako se bode cena kronam zvišala, medtem ko je denar na petu do nas, katere zadržali, ter s pošiljateljem stekli planove v dogovor.

Denar po zvitih ceni bomo le tedaj odpeljali takaj naprej, ako bo pošiljatelj izrecno zahteval, da naj se denar odpelje tudi v slučaju, ako se cena kronam zviša.

Kdor želi, da se izplačilo izvrši po brezničnem brzojavu, naj pripomni na denarni nakaznil "pošlje nam se brzojavno".

K:	10.00	1.35	K:	150.00	18.00
K:	20.00	2.85	K:	200.00	24.00
K:	30.00	3.75	K:	300.00	36.00
K:	40.00	4.95	K:	400.00	48.00
K:	50.00	6.15	K:	500.00	60.00
K:	60.00	7.35	K:	600.00	72.00
K:	70.00	8.55	K:	700.00	84.00
K:	80.00	9.75	K:	800.00	96.00
K:	90.00	10.95	K:	900.00	108.00
K:	100.00	12.00	K:	1000.00	120.00

TVRKA FRANK SAKSER.

New York, N. Y.

Z raznih front.

Boji ob Rigi. — Nemci nadaljujejo napade. — Vsi nemški napadi brezuspešni. — Velike izgube.

Petrograd, Rusija, 5. februarja. Ruski vojni urad objavlja sledeče poročilo:

Severno od Kalnzem smo pogнали nemške čete, ki so napadle na še postojanke, zopet v njihove za kope. Pri Linden so nas Nemci tudi napadli, pa smo jih pregnali z našim ognjem.

Rumunska fronta: Manjši spopadi se vrše med poizvedovalnim oddelki in infanterijo.

Berlin, Nemčija, 5. februarja. — Nemški vojni urad poroča:

Ob reki Narajevski smo razpršili sovražne oddelke, ki so nas napadli.

Rumunska fronta: Vršili so samo artilerijski boji in manjši spopadi med poizvedovalnimi četami.

Francoška fronta:

London, Anglija, 5. februarja. Angleško poročilo: — Odbili smo tri nemške napade, katere so izvršili na naše postojanke pretekli noč in danes zjutraj. Vjeli smo več moč.

Naskočili smo sovražnika severovzhodno od Gueudecourt in smo zasedli 500 jardov nemških zakopov, ugrabili smo eno strojno puško in 70 mož ter dva častnika. Odbili tri sovražne protinapade. V zadnjih 24 urah so nas Nemci pri Beaumont štirikrat napadli brez uspeha. Vjeli smo 39 mož in dva častnika.

Uničili smo tri nemške zrakoplove v večeršnjih zračnih bojih, šest pa se jih je moralo umakniti, ker so bili poškodovani. Izgubili smo eno letalo.

Berlin, Nemčija, 5. februarja. Nemški vojni urad poroča:

Na severnem bregu reke Aneer so se vršili vroči artilerijski boji. Vzhodno od Beaumont smo zopet zavzeli več od Angležev večji del prej izgubljenih zakopov. Vjeli smo okoli 100 mož.

Južno od Somme smo vjeli več kot 20 Francozov in Angležev.

Pariz, Francija, 5. februarja. — Francoški vojni urad naznanja sledeče:

Južno od Somme smo odbili sovražne napade na naše zakope. Sovražnik je imel velike izgube in pustil v naših rokah mnogo jetnikov.

Ponoči so naše poizvedovalne čete vjele pri Chambrettes več nemških vojakov in zajeli mnogo vojnega materiala.

V noči od 2. na 3. in od 4. na 5. februarja so naši zrakoplovi bombardirali letališče pri Kolmarju, vojaške tovarne v Rumbach in železniške postaje v Chauny, San in Apilly.

Večerno poročilo poroča: Noč je bila primeroma mirna. Pri Beickackerkopf smo naskočili nemške zakope in smo vjeli 16 vojakov in ugrabili eno strojno puško.

Razpoloženje v Nemčiji.

AMERIŠKI POSLANIK V BERLINU JE ZAHTEVAL SVOJE LISTINE. — VELIKO AMERIKANECV BO OSTALO V GLAVNEM MESTU NEMČIJE. — AMERIŠKI POSLANIK JE V SOBOTO KONFERIRAL Z NEMŠKIM DRŽAVNIM KANCIJERJEM IN ZUNANJIM MINISTROM. — VARNOST ZA AMERIŠKE DIPLOMATE. — NOVOICA O PREKINJENJU DIPLOMATIČNIH ZVEZ SE JE BLISKOVITO RAZŠIRILA.

Berlin, Nemčija, 5. februarja. — Ameriški poslanik J. Gerard v Berlinu je dobil danes od svoje vlade naročilo, naj zahteva potne listine.

V soboto in včeraj je konferiral z državnim kancelijem in nemškim zunanjim ministrom. Zda se še ne ve, kdaj bo odpotoval. Peljal se bo najbrže v Španijo, odtam pa s parnikom v Ameriko.

Berlin, Nemčija, 5. februarja. — Nemška vlada je preskrbela vse potrebno za varstvo ameriškega poslanstva in ameriških konzulatov.

Poslaništvo in konzulate so zastražili nemški vojaki.

Berlin, Nemčija, 4. februarja. — Vsi Amerikanci v Berlinu se pripravljajo na slučaj, da bi izbruhnila vojna med Ameriko in Združenimi državami.

"Berliner Zeitung am Mittag" je bil prvi list, ki je priobčil brzojavko o prekinjenju diplomatskih zvez med obema deželama.

Novica se je razširila z bliskovito naglico. Uradniki v amerškemu poslaništvu niso mogli sproti odgovarjati na vsa vprašanja.

V amerškem poslaništvu je zavladalo veliko razburjenje. Atašeji so hodili razburjeni po hodnikih in napeto pričakovali uradnega potrdila.

Ljudje so se kar pulili za posebne izdaje časopisov. Najbrže bo ostalo veliko Amerikancev v Berlinu, veliko se jih je pa tudi že odpravilo na pot.

Nekaj jih je odšlo že sredi zadnjega tedna. Parobrodne družbe nevtalnih držav so izjavile, da zaenkrat ne sprejemajo še nobenega Amerikanca na krove.

Skoraj vse skandinavske in nizozemske parobrodne družbe so vstavile promet.

Berlin, Nemčija, 5. februarja. — Veliko Amerikanecv je sklenilo ostati v Nemčiji, pa naj pride karkoli hoče.

Laška fronta.

Pariz, Francija, 5. februarja.

— Preteklo noč je dosegel mraz najnižjo stopinjo, ko je kazal toplotomer 5 stopinj nad ničlo po Fahrenheitu. Snež je vedno in premoga primanjkuje.

Francija v ledu.

Pariz, Francija, 5. februarja.

— Preteklo noč je dosegel mraz najnižjo stopinjo, ko je kazal toplotomer 5 stopinj nad ničlo po Fahrenheitu. Snež je vedno in premoga primanjkuje.

Tudi Čile.

Santiago, Chile, 5. februarja.

— Tudi čilska vlada odobruje Wilsonov nastop. "Maercurio" piše:

— Latinska Amerika, ki je trdno zvezana z Združenimi državami, mora danes bolj kot kdaj podpirati predsednika Wilsona.

Cesar in bolgarski kralj.

London, Anglija, 5. februarja.

— Reuterjeva brzojavna agencija je dobila poročilo, da je te dni nemški cesar obiskal bolgarskega kralja. Vlada, ki sta se dolgo časa posvetovala. Cesar se je naslednji dan vrnil v glavni stan.

Stališče Kitajske.

Tokio, Japonsko, 5. februarja.

— Japonsko časopisje poziva vlado, naj upliva na Kitajsko, da se bo vmešala v vojno in pridružila zaveznikom.

30 zrakoplovecv.

Chicago, Ill., 5. februarja.

— Danes je vstopilo v armadno šolo za zrakoplovstvo trideset tujakšnih meščanov. Odšli so v Memphis, Tenn.

Pojasnilo.

Po pismih, ki nam prihajajo dan za dnem od rojakov, posnemamo, da vlada med njimi splošno zanimanje, na kak način bi bilo mogoče si preskrbeti in zagotoviti avstrijske krone, namreč sedaj, dokler jim je cena še nizka, in predno se povspejo zopet do stare veljave.

Lahko rečemo, da jo ni slovenske naselbine v Ameriki, kjer bi se začasno ne razpravljalo o tem važnem vprašanju.

Več pojasnil v tej zadevi dajemo na zahtevo.

TVRKA FRANK SAKSER.

46 Cortlandt St., New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIO PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Če celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
Če pol leta 1.50
Če celo leto za mesto New York... 4.00
Za pol leta za mesto New York... 2.00
Za Evropo za vse leto 4.50
Za Evropo za pol leta 2.25
Za Evropo za četrt leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izveniš nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagoviti pošilja po — Money Order.
Pri sprejemu kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalnosti
naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Diploma in poljudstvu naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St. New York City.

Phone 4687 Cortlandt

V zadnji uri.

V najkrajšem času se bo odločilo, če bo vojna med Zdrženimi državami in Nemčijo.

Ako bo izbruhnila vojna, se bo raznim magnatom in tovarnarjem izpolnila najsrčnejša želja.

Vojna je zanje vir neizmernih dobičkov, z vojno med Zdrženimi državami in Nemčijo hočejo podvojiti milijone, ki so jih nakopičili tekom dveh let in pol.

Zdaj hočejo tudi navadno ljudstvo pripraviti do tega, da bi se začelo zavzemati za vojno in trobilo žnjimi v en rog.

Kot že rečeno, se še ne ve, če se bodo Zdržene države vmešale v vojno ali ne. Tako daleč sicer se nismo, toda prekinjenje diplomatskih zvez nič dobrega ne pomeni.

Nemčija je napovedala neizprosno boj s svojimi podmorskimi čolni. Rekla je, da bo do potopila vsako zavezniško in nevtralnno ladjo, ki jo bo dobila v vojni zoni.

Prejalsle bo na taki ladji potopljen kak ameriški državljani, ko se bo pa to zgodilo, bo vojna neizogibna.

Brezobziren boj s podmorskimi čolni, katerega je Nemčija začela in s katerim njeni zavezniški popolnoma soglašajo, je ena največjih napak, kar jih je napravila nemška vlada.

Skorajgotovo tako velika napaka, kot je bilo uničenje Belgije.

Nemška vlada je hinavsko rekla, da se je samo zategadelj poslužila tega skrajnega sredstva, ker je uverjena, da bo na ta način vojna prejkomogoče končana.

Toda slabo je računala, namreč brez — Zdrženih držav. Vojna se bo podaljšala, posebno, če se je udeleži tudi Amerika.

Vsled te velike napake nemške vlade, bo postala vojna še bolj divja, še bolj grozovita in še bolj barbarska.

Dosegla bo višek, ki si ga niti predstavljati ne more. Ta odlok je tudi zato vreden največjega in splošnega obsojanja, ker smo vsled prizadevanja predsednika Wilsona stali že skoraj tik pred mirovnimi pogajanjmi.

Nemčija je začela strašno nevarno igro.

Vse je postavila na eno samo karto — vse, svojo bodočnost in svoj obstanek.

Zakaj je to storila, bo vprašal ta ali oni.

Drugače si tega ne moremo predstavljati, kot da se nahajata Nemčija in Avstrija na robu propada in da sta se v boju za obstanek poslužili tega skrajnega, — zadnjega sredstva.

Umevno je, da noče Nemčija tega pripoznati.

Posebno izza osvojitve Rumunske ne, češ, da je na Rumunskem zaplenila velikansko množino vojnih potrebščin, katerih je najbolj potrebovala.

Nekateri očitajo predsedniku Wilsonu, da se je pre naglil.

Tega bi mi ne rekli, ker je previden mož.

Ako bi našel le kak drug izhod, smo uverjeni, da bi se ga poslužil.

Dodaj se je še vedno zavzemal za mir, in kazalo je, da bo njegovo prizadevanje uspešno.

Njegov cilj je bil vedno in je gotovo še zdaj: Odvrgniti od Zdrženih držav nesrečo vojne.

Dodaj se je vedno vstavljal vsemu ščuvanju in njegova ponovna izvolitev mu je bila jašen dokaz, da je ljudstvo znjnim in da se strinja z njegovimi ukrepi.

Morda je pa prekinjenje diplomatskih zvez njegova najboljša poteza?

Morda bo edino na ta način obvaroval Zdržene države pred vojno.

Mi se zanašamo na njegovo previdnost, možatost in odločnost.

Pri vsem tem se pa bojimo, da se ne bo mogel dolgo vstavljati vojnim ščuvancem.

Vojni ščuvanci imajo na razpolago vse časopise in neizčrpne vire denarja. Poslužujejo se vseh mogočih sredstev, samo da bodo prejkomogoče dosegli svoj cilj.

Navadno ljudstvo je za mir.

Ameriško ljudstvo noče vojne in bi bilo sčasoma ravno tako proti njej, kakor so narodi, prebivajoči v evropskih bojujočih se državah.

Največji kričaji so one vojne hijene, ki se boje, da jim bo bojevanje s podmorskimi čolni odvzelo krasne dobičke in usadnilo studence, iz katerih jim teče čisto zlato naravnost v žep.

ANGLEŠKI ADMIRAL A. M. KNIGHT.

Dopis.

Fort Smith, Ark. — V tukajšnji naselbini je mesca novembra lanskega leta Western Coal Mining Co. zaprla rov št. 17, kjer je bilo zaposlenih več kot polovica Slovencev iz Jenny Lind. Zaradi tega društva zelo trpijo, ker se člani selijo v druge kraje, kjer si poiščejo delo. V tukajšnji okolici ni dobiti dela, dasiravno je več rogov, toda so vsi prenapolnjeni. Pozdrav! — Louis Ocepak.

Walhalla.

Walhalla so bila — kakor že znano iz nemške mitologije — nemška nebesa, v katerih je gospodoval Valda, najvišji in najimenitnejši bog Nemcev. Ona mitologična nebesa je uresničil bavarski kralj Ludovik I., ko je dal zidati leta 1830. Walhallo pri Regensburgu.

Ko sem se pred leti peljal od Pasave proti Regensburgu, sem že komaj čakal, da bi videl ono delo, o kojem sem že prej nekoliko slišal in bral. Baedekerjevega knjižopisa, zvestega sodružnika potujočih po Nemčiji, sem že v Pasavi dobro preštudiral, da bi gledanja truden v nevednosti ne prezrl na oni črti kaj važnega ali zanimivega.

Izjemni prirodno lego, lepote in bogastvo ne pounja ona črta potniku nič posebnega. Tembolj intenziven je bil vtis, kojega mi je že od daleč vcepila imenovana Walhalla, velikansko stavbno delo, posvečeno vsem nemškim kraljem, katero se je ravno kopalo v večernih žarkih zahajajočega solca in iz regensburških visav gledalo daleč tja po "modri Donavi", po nemški zemlji in nje nini sinovih.

Na nekem drugem vprek Donavelečih hribov, dobro uro od Regensburga oddaljen, stoji dan "častni tempelj za nemške moše", katerega so začeli zidati leta 1830 in dovršili šele leta 1842 in katerega je cena 14 milijonov goldinarjev. Zunanji del Walhalle je zidan v doriškem stilu; velikanski zlebkasti stebri, rezani iz lepega kamna, spodaj dosti debelejši nego na vrhu, stoje okrog in okrog posrednjega poslopja tako, da je med zadnjim in stebri še lep prostor, po katerem se posloje; lahko obhodi od zunaj na vse strani. Mojstru je bila menda volja postaviti delo enako bivšemu parthenonu v Atenah. Poslopje samo, kojega postrežje nosijo deloma imenovani stebri, je vse do postrežja zidano iz mramorja, brez oken, in dobiva svetlobo skozi postrežje. Pri vstopu stoji ne koliko parov čevljev iz klobučevine, kojih se mora poslužiti vsaki, ki si hoče natančneje ogledati notranji del Walhalle, da bi se ne poškodovala mramornata tla. Na šestih stilih — tri na levi, tri na desni — stoječe Rauchove Viktorije, rezane iz čistega belega mramorja, po izreku zastopnik mož izvršno delo, delijo notranje poslopje v šest oddelkov. Ze cena teh Rauchovih Viktorij — vsaka velja 16,000 goldinarjev — svedoči, da delo more biti mojstrsko. Vlada naprej stoji dva st

Društvene vesti.

V soboto zvečer je imelo poznano slovensko pevsko društvo "Slavee" veselico v svojih društvenih prostorih. Navzle hudemu mrazu in ostru burji se je zbralo mnogo občinstva.

"Slavee" je zapel več narodnih pesmi in je žel burno priznanje. Dodati je moral več točk izven programa. Godbo za ples sta oskrbovala gđ. Mimi in Karol Rems. Pokazala sta izvanredno zmnožnost na glasbenem polju. Gđ. Mimi je med Slovenci poznana kot izvrstna pijanistinja, pa tudi kot izborna altistinja. Njen brat Karol je pri vsi svoji mladosti jako dober igralec na vijolino in ima preda seboj še lepo bodočnost.

Obema iskreno čestitamo! Med navzočimi smo opazili mnogo odličnih naših rojakov in društvo "Slovenija" je bilo polnoštevilno zastopano. Zabava se je razvila nepriljeno in zelo prijetno in kar težko je bilo človeku, ko je moral odhajati. Plesalo se je pozno v noč.

"Slaven" čestitamo k tej pridelitvi in mu želimo mnogo uspeha.

Kako trpe rumunski ranjenci. Dopisnik "Frankfurter Ztg." poroča o rumunskih zdravstvenih zadevah:

Pretrajljivo žalostno so pripovedovali o bedi ranjencev zdravniški in bolniške sestre, ki so ostale doma. Šest dni niso ranjenci iz bitke pri Targuju dobili nobene pomoči; v Craiovi so ležali mrliči več dni med ranjenci. En zdravnik je moral skrbeti za 1200 ranjencev.

BOJANI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DEJAV. VAM

Puškabil.

"Gospod, kaj pa je puškabil?" me vpraša nekoč radoveden knetič.

"Kako vi na to besedo pride?" vprašam ga jaz dalje.

"I. bil sem nedavno v mestu in sam tam slišal, ko so pripravili na mestnega župana grl puškabil; mislim, da je kako sramotno pismo, ki se raztrosi po mestu."

"Res je", mi rečem, "a ne veli se puškabil, temveč pasquill."

Nato mi razložim pomenek te besede.

Pred 300 leti je živel v Rimu vesel in prebrišan čevljan z imenom Pasquino. Njegovo največje — sicer ne lepo — veselje je bilo m'nošidče prerisatjati in jim kakšno grdo čevliti. Po njegovi smrti so podrl hišo in ko začnejo iztrgavati kamneni taraz (faster), najdejo mramornato soho, ki je predstavljala rimskega gladatorja, to je človeka, ki se je bojeval z divjnimi zvermi. Postavili so to soho na ogla Ursinijevce palače in ljudje so jo sploh imenovali Pasquinovo soho. Skoro so začeli na to soho prilepljati vsakojake papire, na katerih so bile napisane vsakojake smešne reči, ki so se pripetile v mestu, tudi psovke na enega ali drugega imenitnega Rimljana, kot da bi bil čevljan Pasquino zopet od mrtvih vstal. Velikokrat so se grajele napake županov in drugih mestnih gospodov in to je večkrat pripomoglo, da se je odstranila ena ali druga napaka. Ta pilepljena pisma so potem dobila ime Pasquilli. Knetič se mi zahvali za razlago ter meni, da bi take sohe tudi v njegovi vasi treba bilo, ker vsaki župan tudi malo mara za odstranjenje raznih napak.

Poljska.

Je pod javorom poslano: ož leži tam s svojo rano. ož leži tam bolni Janko; vsako željezo natančno mu izpolni Kati mila.

Zda je meni, Kati, sila, brž prinesi iz gozdčka rožmarina dva vrščka! Katja niti v gozd prišla ni, ko ji trojica naznani:

Treba Janku ni zelišča, spremi le ga do grobišča! — Oj ti ljubček moj edini, prej si vodil me v zlatini, zdaj pa sama bom hodila, črno sukničje nosila! Godci lepo zaigrajte, srečnih dni me spominjajte!

Listnica uredništva.

F. S., Ely, Minn. — Sedaj je vstavljen vse parobrodstvo med Ameriko in Evropo. Poslati ne morete nobenega pisma. Koliko časa bo to trajalo, ne vem. Kadar bodo zopet vozili parniki in bodo tudi za pošto nastopile normalne zveze, bomo objavili v našem listu.

Fr. J., Port Washington, Wis. — Pred balkansko vojno je imela Turčija skoro 35 milijonov prebivalcev, pred sedanjo vojno jih je imela pa samo še komaj 30. Od teh jih je v Evropi samo poldrug milijon, drugi so v Aziji. — Avstrija je imela pred sedanjo vojno nekaj nad 51 milijonov prebivalcev.

Thomski radovednež. — Pust je 20. februarja, kakor je v našem koledarju. Ako kdo drugače trdi, je v zmoti.

M. S., Chicago, Ill. — Dalmacija je najjužnejša dežela avstrijske države; tvori ozko ozemlje ob Jadranskem morju. Prebivalcev ima 645 tisoč in so večinoma Srbi in Hrvati; med temi je 18 tisoč Italjanov in 3 tisoč Nemcev. Leta 33 pred Kristusom je Dalmacija prišla pod rimsko vladu in je spadala pod ilirsko provincijo. Pozneje so jo osvojili Vzhodni Goti in Avari. Leta 620 so si jo osvojili Hrvatje in Srbi; leta 1000 so jo zasedli Benečani, leta 1105 je prišla pod Ogrske. Leta 1420 so zopet dobili Benečani del obrežja; 1718 je prišla cela dežela pod Turke. 1797 zopet pod Avstrijo. 1805 pod francosko vladu in od 1814 je ostala vedno pod avstrijsko vladu.

POZOR! ORGANIST! ČEHLJANEC! Vsled slabega zdravja sem primoran zapustiti velikomestno življenje ter bi rad vodil cerkveno petje in orgljal brezplačno v kakem ne prevečnem mestu. Ponudbe je dopolniti do 20. februarja 1917. Naslov:

Organist, 82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Zdravje za bolne.

Čudežna odkritja zdravnik Father Mollingerja. — Njegova slava se je razširila, ker se je bolnikom takoj pomagal.

POSTAL JE SLAVEN PO CELEM SVETU.

Iz vseh krajev zahteva narod zdravlila velikega duhovna-zdravnika.

Nihče naj nikdar ne odlašaj, da ne bi poslal po zdravlila Father Mollingerja. Ako ste bolni, ne smete zamuditi te prilike, ker dobite najboljšo zdravlilo na svetu. Imamo na tisoče pisem, katera dokazujejo veliko pomoč, katero so dobili bolniki raznih bolezni in potrebovali bi celo knjigo, da vse ponatisnemo.

Edward S. Giles, lastnik PITTSBURGH CATHOLIC, uradnega glasila katoliške cerkve v Pittsburghu, preiskal je zdravlila Father Mollingerja in se tako izrazil:

"Zelo je žalostno, ker vsi bolni ljudje ne vedo, da zamorejo dobiti ta glasovita zdravlila dobrega starega duhovna. Spominam se, dokler je on še živel, da prišlo v časih k njemu en sam dan do 10.000 oseb". Vsaka družina je v nesreči prišla k njemu po pomoč. Vse njegova zdravlila so bila najboljša, ker zahteval je, da so sveža in čista, tako, da se zamorejo njegovi bolni ljudje čimprej opomoči.

"Osebo poznam Father Mollingerja". On je bil velik človek in res čudovit zdravnik. Učil je zdravljenje več let v velikih zdravniških zavodih in bolnišnicah na Ogrskem, Italiji in Nemčiji, predno je prišel v Ameriko kot duhovnik. Svoječasno je on pazil na 360.000 bolnih oseb.

"Po svoji skušnji je brez dvoma razumel bolezni in vedel kaj je proti nji najbolje."

"Veseli me, da Mollinger Medicine Company poseduje vse recepte Father Mollingerja z njegovega lastnega pisavo. Jaz poznam te ljudi od Mollingerjeve kompanije. Vsi so pošteni ljudje, trgovci na zelo dobrem glasu v pittsburghski okolici, in oni bi ne izdali niti eno zdravlilo ako ne bi bilo prav tako, kot ga oglašujejo."

Ta izjava urednika, izdavalatelja in človeka, ki je tako znan v Zdrinjenih državah, mora biti svedoča vsakemu.

VEDETI MORATE, DA TA ZDRAVILA POŠILJAMO PO POŠTI, KER HOČEMO, DA JE VSAKA STEKLENICA ALI ZAVITEK, KI GRE IZ NAŠEGA URADA IN LABORATORIJA, SVEŽA IN ČISTA.

TO JE VZROK, KER JIH NE PRODAJAMO V LEKARNAH. MI HOČEMO, DA VSAKI KUPEC PREJME ZDRAVILA Z NAŠO POPOLNO GARANCIJO AKO STE BOLNI NIMATE VZROKA, DA SE DALI ODLAŠATE.

LAHKO PRIPOROČIT SVOJE PISMO. POŠILJTE MONEY ORDER ALI GOTOV DENAR. AKO VAM JE NEPRILJIBNO, POTEM POŠILJTE PA C. O. D. AKO POŠILJATE 12c. VEČ, ZAVARUJEMO VAŠO POŠILJATEV. KADAR NAROČATE, NAPIŠITE NATANČNO SVOJE IME IN NASLOV, KAKOR TUDI ŠTEVILKO ZDRAVILA, KI GA HOČETE. TUKAJ JE POPIS:

Štev. 1. — REVMATIZEM. Father Mollinger je ozdravil čez 10.000 oseb, ki so trpele od te neiznosne in težke bolezni. Njegovo zdravljenje se je obneslo pri bolečinah v bokih in sploh pri vsaki vrsti revmatizma. Računal je vedno, da zdravi na tri vrste, izčisti in osvežiti kri, odstrani vodoeno kislino, obnoviti moč in žilavost, ter odstraniti bolečine in muke. Vsakdo, ki trpi od te bolezni, bi moral naročiti to zdravlilo. Sestavljeno je iz treh raznih zdravil v treh raznih steklenicah in z navodili v vašem materinem jeziku. Popolna cena \$3.00.

Štev. 2. — TONIKA IN KREPČILO ZA TELO. — Zdravilo Father Mollingerja za slabe, utrujene, upale moške, ženske in otroke moralo bi biti v vsaki hiši. To je prava tonika, ki okrepi in napravi, da se počutite močnim, pridobite na teži, povrne zdravlje in moč. Osebe, ki so oslabele od katerikoli bolezni ali ki trpe od pre-

hlada ali gripe, si morate rabiti to zdravlilo za popolno ozdravljenje. Cena je \$1.00.

Štev. 3. — GLASOVITI TRAVNI ČAJ FATHER MOLLINGERJA. — Dobri zdravnik je vedno priporočal onim, ki so rabili njegova zdravlila, da se varujejo zaprtja in da pazijo, da imajo vedno čreva v redu. Nikakor ne morete biti zdravi ako so vaše čreva zaprta. To povzroči prehlad, vročino in druge nevarne bolezni. Glasoviti čaj od trav vas bo varoval pred takimi boleznimi. Ako vzamete katerokoli zdravlilo, morete piti ta čaj, da uredi sistem. Ta je natančno po starokrajskem predpisu. Cena \$1.00.

Štev. 4. — ZA ŽELODČNE BOLEZNI, dispesijo, neprebavo, težak želodec, za vetrove v želodcu, slab tek, glavobol, zmedenost. Pomnenju Father Mollingerja je to eno najboljših zdravil. Cena \$1.00.

Štev. 5. — ŽENSKÉ ZADEVE IN VSE ŽENSKÉ BOLEZNI. To zdravlilo je posebno za ženske. In kakor je delovalo na toliko tisoč in tisoč žensk na svetu v raznih starostih, tako bo tudi delovalo na Vašo ženo ali sestro. — Cena \$1.00.

Štev. 6. — BOLEZNI IN NEREDI V LEDICAH. — Pazite na teh znamenjih smrti, bolečin v križu oteklih trepalnic, noči brez spanja. Ko se pojavijo znaki v ledicah, ne odlašajte, ampak takoj pišite po zdravlilo očeta Mollingerja. Štev. 6. Pazite se sladkorne bolezni in drugih nevarnih nerednosti. — Cena \$1.00.

Štev. 7. — ŽIVČNI NEREDI IN BOLEZNI. — Veliko ljudi je bolnih, ker so nervozni. Ne morejo spati. Za nje nima življenja take vrednosti kot za druge ljudi. Najmanjša stvarica jih vznemiri. Občutljivi so in ni jih mogoče prenašati. Ti ljudje bi morali vedeti, da so živi žive žice telesa. Imejte svoje živce v redu, počutili se boste boljše in mislili boste lahko boljše. Ko boste zavžili to veliko zdravlilo, boste lepo spali in se boste v splošnem veliko boljše počutili. — Cena \$1.00.

Štev. 8. — KRVNI NEREDI IN BOLEZNI. — Krvno zdravlilo Father Mollingerja vam bo očistilo s kože izpahljaje in prišče. Kadar se vam napravi na obrazu izpuščaji ali kadar se vam koža nakazi, se poslužite tega slavnega krištilca. To zdravlilo je delal Father Mollinger sam za kri in on je dobro opravljal svoje delo. Cena \$1.00.

Štev. 9. — PLJUČNE BOLEZNI. — Ako poznate kakega reveža, ki ima pljučno bolezen v prvi stopinji, kateri močno kašlja, kateri se ponoči poti in ki se je posušil ter oslabil od te nevarne bolezni, in ki ne more dobiti nikjer pomoči, mu priporočite, da naj se posluži takoj zdravlila Father Mollingerja. To zdravlilo je sestavljeno iz polenovkinega olja in hipofosfita, ki povzročuje, da se toliko okrepite, da se zamorete boriti proti črvicem in pljučnah. To zdravlilo prav posebno priporočajo vsi oni, ki se ga poslužujejo. Žal, da ne ve zanj veliko onih ljudi, ki se iznebujejo bolezni, težkega kašlja in prehlada. Cena za dve steklenici \$2.00.

Posebno naznanilo.

Štev. 25. — Zdaj je čas, da se rešite smrti, katero povzroča gripa in pljučnica. Na prvo znamenje prehlada v glavi, prsih ali grlu, pošljite po Father Mollingerja zdravlilo zoper kašelj in prehlad. To zdravlilo vam bo hitro pomagalo in Vas osvobodilo hude bolezni. Zanesljivo je za moške, ženske in otroke, in ako Vam to ne pomaga, Vam nič ne more pomagati. Vsaka družina bi imela imeti to zdravlilo v hiši. Cena steklenici \$1.00. Ko naročate vprašajte za številko 25.

Ta zdravlila morete dobiti samo po pošti. Poslali vam bomo vsako zdravlilo katerega hočete, ako naročite po številkah, na Vaš poštni urad; poštnino morate Vi plačati. Za priporočeno pošiljatev je treba posebej plačati. Ako pošljete gotovino, money order, ali v priporočnem pismu, potrebujemo 12 centov več za poštnino in za priporoko.

Vse adresirajte na:
MOLLINGER MEDICINE COMPANY
205 W. Ohio Street,
Pittsburgh, Pa.

F. S. Vsaka steklenica nosi na lebelu sliko in podpis Father Mollingerja. Brez tega ni zdravlilo pravo. Navodila za uporabo v vašem materinem jeziku.

Slovenija v vojnem času.

Za "GLAS NARODA" napisal FRANK DRAŠLER.

Dokler ni bilo vojne z Italijo, si mi civilisti nismo ničesar mogli prav predstavljati.

Predalec so bila bojišča in navezani smo bili le na pripovedovanje vojakov.

Časopisi itak ne smejo pisati resnice.

Kasneje smo večkrat rekli med sabo: Zdaj šele vemo, kaj je res grozota vojne, ko jo imamo tu in ko smo videli voziti ranjence mimo svojih oči naravnost s fronte.

Ob vojni napovedi smo bili vsi prestrašeni.

Čisto gotovi smo si bili, da bomo morali pobrati svoje najpotebnejše stvari v par dneh ter bežati — kam? — tega nihče ni vedel.

Najkasneje v dveh tednih — tako smo mislili — bodo Italijani v Ljubljani.

Vedeli pa nismo, ali nas je avstrijska vlada izdala Italiji, ali kaj je bilo, ker ni bilo proti Italiji takorekoč nič vojaštva in nikakih utrd.

In tudi ob vojni napovedi ni se vozilo dosti vojaštva proti tako ogromni in sveži moči.

Kasneje smo tudi od višjih častnikov in prostakov izvedeli, da bi Italijani prav brez težave in brez odpora korakali čez mejo prav do Lovača ali Ljubljane. Toda Italijani so zasedli samo Furlanijo, ki so jo avstrijske čete same na povelje takoj izpraznile. To je Slovenec prijetno presenetilo.

Mejo so dolgo časa branili samo črnovojniki, povečini Slovani, kakor tudi sedaj, kajti v potrebi in stiski avstrijska vlada pozna Slovence in ve, katere treba poslati proti Italijanom.

O Madžarih in italijanski fronti pa se je samo slišalo, da so se kar v množicah udajali in Madžarom pripisujejo padec Gorice, ker tretji kor so takrat rabili na neki drugi fronti.

Reklo se je tudi, da so bili pri zavzetju Gorice Srbi, Francozi in Angleži, da jo Italijani sami sploh ne bi zavzeli, kar je pač slab poklon italijanski vojski.

Glede raznih front naj rečem, da je ona ob Soči najbolj grozna in nevarna.

Vojak, ki izve, da je premeščen na soško fronto, se prestraši ter prebledi in pravi, da gre v mesnico.

Boji se pa ne italijanskih vojakov, temveč artilerije, ki je nekaj strašnega na Krasu.

Kajti kamenje jih več ubije in razmesari, kakor granate in šrapneli.

Več vojakov, ki so bili že na vseh frontah, in že večkrat ranjeni, sem slišal reči: "Rajši desetkrat v Galicijo, kakor enkrat na soško fronto."

V Galiciji se zapiči granata v zemljo, izkoplje veliko jamo in le železni drobec ranijo ali ubijejo vojaka. Veliko jih pa na mehkih tleh sploh ne eksplodira, dočim na soški fronti vsaka izvrši svoj namen ter je poleg granatnih drobcov še več kamnatih, ki strašno mesarijo ljudi.

Da je ta fronta res nevarna, se vidi tudi iz tega, ker nemških čet iz raju tam še ni bilo, dasi se povsod drugod urivajo. Tako n. pr. v Galiciji v dostih krajih. Avstriji so pogladi Ruse, prišli so Nemei, poslali Avstrije drugam in same sebe povzdigovali na račun Avstrije, itd. še mnogo slučajev.

Kdor danes čita Gregorčičeve verz, se pač čudi njegovemu proroškemu duhu:

"Tam sekla bodo bridka jekla,
In Soča bo krvava tekla!
Gorje, da daleč ni ta dan!..."

Kdo si je mislil, da se bo to tako hitro uresničilo! Ker Soča je res krvava tekla, dasi je drugače tako bistro zelena.

To so pripovedovali vojaki, ki so se udeležili onih najhujših bojov ob Soči.

Morda bo čitatelj zanimalo, kako je mišljenje slovenskih vojakov v teh časih, posebno pri nevarnih napadih in naskokih.

Zanimiv je značaj slovenskega vojaka pri napadih na Italijane.

Nek poročnik in nek prostak, ki se medsebojno nista nič poznala, ki pa sta se bojevala v Tirolah pri istem regimentu ter se udeleževala istih bojov, sta mi pripovedovala vsak ob drugem času mnogo stvari in dogodkov popolnoma enako.

Za vsakega vem posebej, da govori resnico, a enako pripovedovanje je še boljši dokaz zato. Pripovedovala sta takole:

— Nič čudno, da naše vojake pošiljajo v nevarne boje. Če so le par dni zadaj v rezervi, pa jih že ni za krotiti, take stvari počenja-jo kakor spočiti konji.

— Na prvašnje: — Ali se ne bojiš iti k napadu? — jo zasoli nazaj: — Prav nič! Če me ubije, sem za vedno odrešen tega trpljenja, ki ga je že itak dosti. Če me rani, me pošljejo nazaj, kar bo tudi boljše kakor ostati tukaj. Če pa me nič ne zadene, pa itak nič ni in ni kar naprej, kaj bi se potem vznemirjal!

To je torej tista filozofija vojakov, ki jih napravi čisto železne in utrjene proti vsem trpljenju.

Pravila sta tudi sledeče:

— Najbolj smešno je pri kakem napadu. Eden ali drugi jo doleti v roko, ki je ena najmilostljivejših in lahkih ran.

Ranjenece roko stisne od pazduho ter na vse kriplje začne bežati nazaj in vpiti:

"Jaz sem jo že dobil! Za tisoč kron jo ne dam Z Bogom!"

In pri tem teče, kar ga noge nesejo, ker dobro ve, da mu za malo časa vsaj ne bo treba zopet na fronto.

Grozot in strahu na fronti pa ne prenašajo samo vojaki, temveč enako tudi domači doma.

Kadar se razlega grmenje topov kar po več dni in noči nepretrgoma, takrat vladja strah in žalost po hišah, iz katerih so odšli možje in očetje, bratje in sinovi.

Bum-u-u-u-m buči po Notranjskem in po Krasu, po celem Dolnjemkem in na Štajersko in Gorenjsko buče topovi svoj smrtni odmev. Istočasno pa silijo kvišku vzdihljaji mater in žena in otrok.

"Kje je neki danes naš oče, kje naš brat in sin?... Morda ga je ravnokar zadelo, ker tako silno se je vse streslo!..."

Vzdihljaji polnijo zapuščene domove in tako žalostno domneva nje se le prerado uresniči na soški fronti.

Še predno pride uradno poročilo, že pride materi ali ženi obvestilo od tovariša, da je sin ali mož padel.

Ker znanci, ki so skupaj na bojiščih, si navadno obljubijo, da bodo obvestili domače, če se kaj zgodi....

Naj si čitatelj sam napravi sliko, kaj se to pravi živeti v takem vednem strahu in negotovosti.

A to ne en dan, ne en teden, ali mesec, temveč celo leto in še več....

To si ni možno predstavljati, kar sam danes uvidim.

Komaj dva meseca sem tu in že skoro ne vrjamem, da je kaj tako groznega mogloče v sedanjih časih.

Še manj pa morem verjeti, da se še morejo dobiti ljudje, ki se potegujejo za cesarja in kralja, pa naj bo že ruski, avstrijski ali pa nemški sultan, ki je to mesarjenje skrivil.

Edini žarek v tej grozni temi je, kakor že rečeno, dopust, ki je vedno kratak.

W. C. REDFIELD, TEG. TAJNIK. N. D. BAKER, VOJNI TAJNIK.

ROBERT LANSIG, DR. TAJNIK.

Japonski Tajkun.

— Zgodovinska anekdota. —

Dva vira moza velikanske postave sta se 10. junija 1902 ob bregu ladjestaje malega mesta Memel semtertja sprehajala. Kar se vidi, da sta načelnika častnikov, to svedoči vojaška obleka, čeravno ni nijedno izredno znamenje kinčalo nju prsi. Velikasten ponos in hoja razodeva, da sta plemenite krvi ter prvaka, vsak v svojem javnem delokrogu.

Kraj pri luki je bil prazen lahkoživev in postopačev. Neki ribiči so iz daljave z ostrimi očmi radovedno zrla na dva se sprehajajoča častnika. Tudi po brodovju je bilo vse mirno in tiho. Le tupatam se zapazi na površju neke ladje kak mornar, ki mirno sedeč kadi iz male, glinaste pipe, da se vijajoči dim vali v meglinah obročkih proti zraku; le tupatam se zagleda kak čolnč, ki enega ali dva veslarja noseč jaderno zavije z njima v gotovo zavetje, ne da bi kateri mornarjev zapazil ona dva šetajoča moža.

Večji mož, z milim, pa resnobnim obličjem, kateremu so plamteče oči pod gibnimi trepalnicami brzo semtertja švigale, je bil ves zamaknjen v razgovor. Brezbrojne misli, ki so se mu gotovo vije v glavi, so včasih nehote vstavile njega in njegovega pajdaša. Čvrste, krepke, dobro premišljene in mnogo pomenljive besede mu tečejo iz ust kot vrelee. Tudi tovariš se je sčasom vnel za razgovor, kajti ni le samo jezik govoril, nego tudi presunjena duša in iskrene oči so podpirale govornika v izrazu. Potem maja z glavo in izreče bolj tiho: "Mi je previsoko! Tudi po lahkejših padem do cilja. Govoriva raje o čem drugem!"

V tamošnji luki je bilo vsidra-nih mnogo bark in ladij, med njimi tudi ruska trgovska, katere kapitan je prišel na pobrežje v dolgi, od vrata do pet mu segajoči halji, na glavi trikotnik, postnjen na oči. Moško se ponasa, puši oholo smodko ter mimo onih dveh kot veter frič in se za nju kar nič ne zmeni. Prišedši do kraja se urno obrne, hiti ponosno mimo sprehajajočih ter jima iz ust in nosa, prav po ruski šegi, puhne pod obličje.

Mož, ki je večidel le poslušal razgovor, se obrne in resnobno pogleda predznega Rusa, dalje posluša in ničesar ne reče. Govornik ni to zapazil, nego še bolj navdušeno nadaljeval. "Notranje razvite velikanske dežele, katero je Bog dal v mojo oblast", izreče ponosno, "je moja edina naloga, ki me bode vodila do poslednjega zdihljaja. Jaz hočem navdušeno napredovati v blagom početju Petra Velikega in Vsemogočini Bode milostljivo blagoslovil moje početje. Šol, več šol se mora ustanoviti, tudi duhovstvo bistvenejše odgojevati, kajti duhovni so nevedni v kaj to deželi! In ta pregrešek se pogibeljno razvaja na vse ljudstvo. Bodem vpeljal semenišča za izobraževanje duhovnov, bodem —"

"Kdo je neki oni mož, ki naju v enomer nadleguje s svojim prednim obnašanjem?" reče ta govorniku ter spet postoji in prišed-sega Rusa meri z resnobnim pogledom.

"Oho, to je eden mojih Rusov", odvrne drugi, "kapitan je, obnaša se pa kot šterkolin, nosi tudi Vladimirjev red."

"Hola, prijatelj! Blagovolite k nama priti?"

Rus, ki ravno z dolgimi koraki mino šeta, se brzo obrne, dim v zrak puhti in osorno odgovori: "Gospodoma je toliko do mene, kot meni do vaju, hočeta kaj, balita sem!"

Plemenitaša se smehljaje pogledujeta in glave majeta; potem se podasta k njemu, ki mirno čaka. "Povejte mi vendar, moj dragi", ga eden nagovori, "kako ste vi dobili ta zanimivi red?"

"Kaj vas to mika?" se Rus hladnokrvno odreže ter nadaljuje: "Kaj vas briga, nosim-li jaz red ali ne? Mene gotovo zavidate, ker ga vi nimate! Mar mislite, da bodem vsakemu lahkoživcu dopedoval, kako tegotno enega stanje, puhlo znamenje od njegovega veličanstva carja Petra dobiti?"

"Gospod", seže drugi sprehajajočih se gospodov oholemu kapitanu v besedo, "vi najbrže ne veste, s kom govorite! Ta gospod nanreč, ki vas bara, je ruski car Aleksander!"

"O, moj Bog!" vzdihne kapitan ves zmuden in jedva jeelja razumljive besede. "Jaz sem mornar, zelo redko v glavnem mestu, torej ne poznam nje tega veličanstva."

"Pustite to, prijatelj", govori dobrovoljno Aleksander, "tudi jaz vas ne poznam. Vi morate tega gospoda prositi za odpustanje, kajti pruski kralj je, Friderik Viljem III."

Sedaj se kapitan osreči, kri v njegovih žilah teče hitreje, plamteče oči pod obrvmi švigajo hitreje in misleč, da se plemenitaša salita, reče: "Gospoda moja, jaz sem pa japonski Tajkun!"

Friderik ga pomiluje in zaničljivo pogleduje; Aleksander pa ironično reče: "Midva sva srečna, da spoznavata tako slovečega moža. Japonski Tajkun je častitljiv mož, dobro se še kot carjevič spominjam, kako slovesno so ga sprejeli moj velečasti prednik na dvoru v Petrogradu. Torej vas, japonsko veličanstvo, danes popoldne ob peti uri v oni grad vljudno povabiva na obed."

"Gotovo se mislita z menoj šaliti!" povzame kapitan srdito. "Japonski Tajkun ne bode obehdoval pri vsakem burkiježu, ki se izda za carja ali kralja."

"No, no!" odgovori Aleksander smehljaje. "Ne togotite se brez vzroka. Zaradi povabila k obedu si ne krivite toliko sra. Jaz se le čudim, da vi kot japonski Tajkun tako izvrstno govorite ruski."

pruskemu kralju se bere nevolja iz obličja. "Kaj pa je pravzaprav konjak?"

"Konjak je", reče Rus, "najzlahtnejša in najmočnejša pijača, ki se pripravlja tukaj."

Friderik in car se napotita proti mestu. Kralj ne more carju ubraniti, da obljubi tujcu: "Dobro, midva prideva!"

Sumljivi Tajkun se mahoma poda na svojo ladjo. Na površje stopivši mrmra sam k sebi: "Ti burkeži morajo svoje žive dni na mene misliti! — Ni nijednega tu. So-li mar vsi paglavci odrinili na deželo? He, Jarkovič, si tudi ti potegnil šterkolin? — Resnično ni žive duše na ladji!"

Potem izleze prileten, mali in plečast mož iz svojega kota — še ves zaspan — s svojim rujavim obličjem in rdečim nosom. Navadno puha iz pipe in se predirno vstavi pred kapitana, rekoč: "Kaj je že spet, gospod! Še eno uro ne more človek mirno spati!"

Kapitan jame govoriti: "Jarkovič, meni se je nekaj posebnega pripetilo in resnično ne vem, kaj je sedaj početi." En čas caplja semtertja, se praska za ušesi, premišljuje ter radovedno bara: "Si-li slišal, da biva naš najmilostivejši car tukaj v mestu Memlu?"

"Bogme! Se-li vam blodi, gospod kapitan?" odgovori mornar.

"Po kaj bi neki hodil ruski car sem in kaj bi počel tukaj? Se je vam pa nekdo debelo zlagal, bržkone bode sadil tikveno seme."

"Da, da, prav imaš, Jarkovič!" godrnja kapitan. "Po kaj bi sem hodil, v ta pusti kraj, k tem neotesanim in surovim ljudem, mor-da rib lovit? — Njegov spremljevalec se je celo pruskega kralja imenoval. Oba sta z menoj govorila."

"In če je to gola resnica", zakriči stari mornar, "kaj to naju mika? Niti mi škoda, niti ni haska, če bi bil tudi pruski kralj in ruski car!"

"Kaj blebata, nevednež, da bi vseeno bilo! Ona gospoda sta rekla, da danes popoldne prideta k meni na obed ter jaz sem se izdal za japonskega Tajkuna."

"Vi — vi ste se imenovali japonskega Tajkuna?" in se jame iz celega grla krohotati in sme-jati. "To bode veselje! Kdaj pridejo gospodje?"

"Ob tleh popoldne, ti zabavljiv-vee! Sedaj se mi pri prici spravi v ono navadno krmo in pozovi vse naše ljudi. Kuhar mora na vsak način priti! Naj solj gospoda vladarja ali podložni, vseeno, gotovo sta plemenitaša in jaz moram nju gostovati danes, A Tajkun — to je pač bedasto! Hm, hm! Morda ne prideta — kar bi mi najljubše bilo."

Jarkovič se urno napoti v krmo na pobrežju, kjer k sreči najde kuharja, ga najprvo po stari mornarski šegi dobro ošteje in potem nemudoma pošlje k pripravljenuemu čolnu do ladje. V kratkem je vse polno mornarjev prihitelo na ladjo "Ivanov". Vse je živo na ladji, leta semtertja, kajti urejujejo svoje imetje, snažijo, umivajo, pometajo. Tudi dimnik naznanja, da ima kuhar dokaj posla.

Ob dveh popoldne je bilo vse gotovo. "Ivanov" je bil predur-gačen. Vse se sveti, blišči in je-

skeče. Miza v obednici je bila nežno pogrnjena z dragocenim, barvno spreminjajočim suknom. Kapitan pogleda na uro in pokliče Jarkoviča, rekoč:

"Odrineva v večjem čolnu do stopnice pri kraju ter poglejva, kdo pride."

Rekši, storita. Oba jaderno zavijeta do pobrežja. Ura v zvočniku jame biti — po kapitana mravljje margoleti. — ura odbije tri — kapitan ves zamišljen in zblojen stoji na straži. Hipoma ju prešine kot magnetična iskra.

"So že tu!" reče flegmatično Jarkovič, kažoč na pobrežje. (Konec prihodnjice).

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljence in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanskih pravicah.

Pridite ali pišite!
Newyorskí urad: 230 Fifth Ave.
Urad v Buffalo:
704 D. S. Morgan Building.

Bolni moške in bolne žene

pišite na:
**CROWN PHARMACY
OF CLEVELAND**
2312 E. 79. St., Cleveland, O.

K men lahko pridete s katerokoli tajno boleznijo in zdravil vas bom popolnoma tajno.

Rad bi izvedel za naslov JURJA in VALENTINA RIBIČ, ki se nahajata nekje v St. Louisu. Doma sta iz sela Gašparci pri Kulpi. Jaz nedobim od nikoder poročila, sem v ujetništvu. Prosim onega, ki ve za nju naslov, da ju opozori, da mi pišeta. — Josip Stimec, Prigionieri de guerra No. 1518, Baracca 36, Padula, prov. Salerno, Italia. (6-8-2)

Kaj je vojna?

Rojakom v Ameriki je znana vojna le iz časniških poročil, iz raznih opisov in pripovedovanj, v resnici je pa ne poznajo in niti ne slutijo, kakšne so njene grozote.

Največja zločinstva

kar jih pomni človeštvo, se izvršujejo zdaj v Evropi. Ljudje strdajo, trpe in umirajo ter zastoj čaka jo rešitve.

"Boj proti boju"

to bi morala biti deviza vsakega človeka dvajsetega stoletja. Žal, da imajo še vedno največjo besedo vladarji in diplomati, ki po svoji volji delajo in ukrepejo, kar je

slabo za narod.

Med ameriški Slovenci bi ne smelo biti niti enega, ki bi ne bral knjige slavne pisateljice Berte Suttnerjeve

"Doli z orožjem!"

Knjig imamo le še malo v zalogi in zato naj jo vsak, ki jo hoče imeti, čimprej naroči. — Stane 50 centov.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE: (Tragedija v Meyerlingu) — 75

Ahnov nemškoangleški tol- — 50

maš, vesan — 50

Hitri računar — 40

Cerkvena zgodovina — 70

Poljedelstvo — 50

Popolni nauk o čebelar- — 1.00

stvu, vesan — 1.00

Postrežba bolnikom — 20

Sadjejeja v pogovorih — 25

Slov.-angleški in angl- — 50

alov. slovar — 1.50

Slov.-angleški in angl.-alov. — 1.50

var. — 1.50

Trina ul in trtojeja — 40

Umna kivanoreja — 50

Umni kmetovalci — 50

Veliki slovensko-angleški — 1.50

tolmač — 2.00

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE — 50

KNJIGE: — 50

Doli s orožjem! — 50

Hubad, pripovedke, 1. in 2. — 20

svetok — 20

Leban, 100 beril — 20

Trojka, povest — 50

Vojna na Balkanu, 12. sves. — 1.25

Zgodovina e. in k. polpolk. — 50

št. 17 s slikami — 50

Življenje na avstr. dvoru ali — 50

Smrt cesarjevega Rudolfa — 50

OPOMBA: Naročila se pri- — 50

loščajo pri nas, ali pošiljajo — 50

pošto, ali po želji. Poštne — 50

opombe se pri- — 50

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647, Forest City, Pa.
Pomočnik tajnika: AVUGST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blaginjak: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Zaupnik:

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Wilk, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R.F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugače. Denar naj se plača edino potpisanim, ekspresnim ali bančnim denarnimi nakazilci, nikakor pa ne potpisanimi čekovi, na naslov: Frank Pavlovčič and Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to neusodoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da se samore napako popravi.

Usoda.

I.

Neko jesensko popoldne, ko ni imel železničar Mirtič slučajno službe, je potkal nekdo na njegovo sobna vrata in se predno so je bilo mogoče ozreti izza mize po njem, tudi vstopil.

— Gospod šef prosim, da bi se potrudili k njemu doli v pisarno!

Bil je stari Tomaž, pisarniški sluga z dolgo sivo brado, z močro kapo v roki in z večno sitimi besedami in istimi začetki na jeziku: gospod šef prosim, gospod šef želi, gospod šef me pošilja.

Mladi aspirant je dodajal čital, a na poziv se je naglo dvignil zapri knjigo, jo odložil in odšel za slugo, ne da bi se bil oglašil.

— Blagovolite prečitat in podpisati. — je izpregovoril spodaj šef, položil predenj s pisanimi in tiskanimi črkami napolnjen list papirja in se naslonil na stolu nazaj. Aspirant je najprej zardel, pozneje je poblebel in vidno pozabil, zakaj ga je njegov pisarniški vodja naprosil.

— Izvolite podpisati! — se je oglašil šef v drugo in aspirant se je sklonil čisto avtomatno, oprijel s prsti debelusen peresnik, ga omočil v črnilo in začel z njim na odločenem mestu svoje ime.

Zdelo se mu je, da sedi pri sedanjem mizi asistent, tam dalje adjunkt in poduradnik, ali ozri se ni nikamor in videl nikogar. Sključen in s povešeno glavo je odšel iz pisarne, stopal po stopnicah kvišku v nadstropje, zavil v hodnik proti svoji sobi, odprl in zaprl vrata, sedel za mizo na prejšnje mesto in se pričel poglabljati sam vase. Prišel je izgovarjati posamezne besede, strmel v strop nad sabo ali v skladnice leposlovnih knjig na mizi, pritisnil obe dlani na obraz in se oglašal razsekan in raztrgano:

— Torej, torej!
In zopet vse tiho. In čez trenotje vnovič:

— Tako je! Tako je!
Spodaj pod okni so žvižgali in puhali vlaki. Zdale, ob štirih in trinaest minut je priproptal osebni vlak iz Ljubljane in takoj zopet odide.

Od druge strani, od Trsta sem in po levem tiru prihaja tovorni vlak. Že bi moral biti tukaj ali najbrž ima zamudo. Gospod aspirant se izgubi v čudno živahnih mislih, pogleda mehanično na uro, pomaje z glavo in se nenadoma domisli nečesa grenkega, težkega, — neverjetnega.

Direkcija mu je odpovedala službo. Potrebne skušnje je že napravil vse tri, spomladaj meseca maja bi moral postati definitivni, poleti bi se oženil in ustanovil neke v prijetnih zračnih in domačih sobah, ali — zdaj naenkrat kakor blisk iz oblaka, pride direktorja in ga zapodi iz pisarne na ulico, od kruha med kamenje, izmed dostojnih znanstev in prijateljev med potopube, lene in službo.

brezdelne postopaje in klaviteze.

— Zakaj? — se je vprašal dvakrat, trikrat je hotel izvedeti pravi povod od samega sebe in je ponavljal vprašanje:

— Zakaj, zakaj?
Iskal je vespovsod po spominih, pregledaval lastno življenje, ki je ležalo za njim, prehtaval vsak korak, ki se mu je zdel važnejši, vse svoje izgovorjene besede je poslušal še enkrat, a nikjer ni našel — vzroka.

Ko je bil sprejet k železnici, se je mudil najprej nekaj mesecev v Trstu, od tam so ga prestavili na postajo, kjer biva do danes. Ob svojem prihodu — kaj se je dogodilo tedaj? — pozneje je nadaljnem bivanju in poslovanju, — kaj se je pripetilo?

Išče med tisočimi mislimi in ničesar ne najde.

Nekaj njegovih kolegov je bilo Nemec, nekaj Slovenec, šef je bil tudi Nemec ali on, aspirant, je bil do vseh enako služen, enako priljuden. Govorili so v pisarni, kadar je čas dopuščal, šalili so se i smejali, a vsi enako, on ne več nego drugi. In v gostilno so šli včasih, tu tuintam so se peljali na skok v bližnje mesto, obiskali tam gledišče, kak koncert, kako plesno zabavo, ali vedno vsi skupaj, on istetako kakor drugi.

Nekoč je govorila z njim zadaj za postajo na vrtu najstarejša izmed šefovih hčera, gospodična Kristina, in se mu na ves glas smejala.

— Vi ste taki, — je rekla, — kakor kaka devica. Nimate ne brk, ne moških potez, ne moških oči — sploh: pokvarjena rasa.

— Odkor pravite, da ste dona?

Aspirant ji je odgovoril:

— Z Drenovega; to je trg na Dolenjskem.

— Ni mogoče, ni mogoče! — se je čudila ošabna in domisljiva gospodična. — Ali če ste že v navadnem človeškem kraju doma, vi vendar ne spadate v pisarno, v železniško pisarno!

Ta nosljiva govorica je bila nekaj neznesnega, a aspirant je vse to pretrpel in prenesel. Govorila je vendar šefova hči, njegovega gospodarja hči.

Večnilo se je, mrak se je gostil med sobnimi stenami, skozi okna je prihajala le še nekakšna meglena in gosta svetloba. Zdalj jeseni, ko se skrajšajo dnevi, je dozorelo v njegovem domačem kraju grozdič, nov ovino poskušajo veseli kmetje in prepoje v vinskih gorah vse dolge jesenske večere. Najlepši čas je to, — človek spoznava njegovo lepoto šele takrat, kadar misli nanj in se ga spominja v daljnem kraju.

— Kam te zmedene misli? — se je hotel nenadoma zavedati aspirant, stal je, potegnil uro iz žepa in pogledal nanjo.

— Sedem bo, službo je treba na stopiti! — in polotil se ga je nenit kakor včera, ali predvečer, rajšjim, ali pred tednom in mesecem, ko je nastopil večerno službo.

— Kje je uniforma, bluza, rdeča kapa?

Obstal je sredi sobe, zagledal se v tla, si oprijel s palcem in kazalcem levice golo brado in mislil nekaj svinčnega, težkega, morečega, kar je vleklo in tiščalo k tlom, k zemlji in dalje vanjo, in v grob in še globlje. Posegel je po klobuku, ki je visel na obešalniki tik vrat, ga posadil na glavo in odšel iz sobe.

Zunaj v veži ga je srečal od daleč postajniški čuvaj in se ni ustavil in salutiral. Ali so mu že povedali, kaj se je dogodilo, ali je že zvedel vse v pisarni?

Na drugem tiru puha in miruje osebni vlak iz Trsta in tik postnega voza stoji njegov kolega — asistent Malič. Nobenega posla nima več, vse je že odpravljeno, vlak se to minuto odide, Malič pa sklepa roke zadaj na hrbtu, ozira se okrog in Mirtič pozdravi.

Ali ga ni videl? Gleda v to stran proti njemu, aspirant pozdravi, asistent ne vidi. Ali je to resnica, ali je storjeno namenoma, ali se ga že sramuje in ga ne mara več poznati za svojega znanca in nekdanjega kolego?

Šef promeniira nekoliko niže od postaje in se okrene v tistem trenutku, ko hoče aspirant pozdraviti, in mu pokaže hrbet. Zadaj za poslopjem leži šefov vrt in od tam zveni iz lope zaničljiv in skoro sirov ženski smeh. To je Kristina s ponarejenimi zobmi; samo ona se smeje tako odurno!

Mirtič pride v gostilno, kamor je vedno zahajal na hrano in sede na svoje vsakdanje mesto. Kramar pride, a ne pozdravi.

— Tja stopi! — veli natakarici Lenki, ki se je prej vse dni vsem gostom smejala, samo danes je vsa resna.

— Kaj želite? — vpraša, molči in čaka odgovora.

Ona, ki je prej neprenehoma žgolela samo gospod in gospod — in izvolite in blagovolite in se v nomen znanecem najprijazneje smehljala, stoji zdaj resna in molčeca tik mize in čaka odgovora. Ob omari tik vrat sloni gospodar in tudi on gleda in kaže z očmi, kakor bi pričakoval nekakšnega gosta.

— Večerjal bi! — pravi Mirtič skoro prestrašen. Bled je v obraz, v roke ga zebe, dasi ni še mraza, in konci prstov mu trepečejo kakor v mrzlici.

Naenkrat ga objame čuvstvo, kakor bi sedel med kdove kakšnimi zlobnimi neznanci in morali zaupati nad vse sumljivemu človeku svoje dragoceno in mlado življenje. In isti hip in poleg tega čuvstva ga je sram, globoko — brezkončno sram, da vedo vsi ti ljudje, ki ga poznajo in ki ga gledajo in srečujejo, o njegovem ponižujočem in žalostnem dogodku...

— Pečenka je! — pove natakarica proti svoji navadi. Drugim gostom in druge večere je tudi njemu našla celo vrsto jedil, smehljala se neprenehoma, šalila se vmes, kaj je dobro, kaj je boljše in kaj je najdražje in najboljše, ali danes ve zanj samo eno in suhoparno vest:

— Pečenka je!
Gostje pridejo, dvoje njegovih prejšnjih kolegov, ki ga pozdravljajo kakor za kramarski mizo neznane pivec in sedeta ob drugi steni. Mrtič pije vino, ali ne more, pričinja rezat in jesti meso na krožniku, a mu ne tekne.

Plača, vzame klobuk in odide.

II.

Noč je dolga, neznošno dolga. Minute gredo dalje kakor devetdesetletne starke v copatah, tema visi in visi nad posteljo in se nikamor ne gane. Skozi okno je videti počevno navzgor kosček neba, ki je posejan s kopo zvezd in je vedno enako temen n čemer.

Na obposteljni mizici tikala vedno enakomerno žurno okrogla budilka, iz sosednje sobe se meša v njeno tiktakanje nihanje stenske ure, ki visi za bližnjimi vrati.

Zdalj, hvala Bogu! je prišel prvi jutranji vlak. Stiri ure so preteklo od polnoči in petnajst minut. Četrta na pet je torej kmalu — za eno uro — se prične daniti, tema se razredči, ta nepregledna, neskončna noč se razkroji, razteče kakor kalna voda. Na postaji kumi in praskete lokomotive, izprevedniki kličejo ime postaje, potniki hodijo pred peronom in stopajo v vlak. Služijo se signalni, ostri žvižgi lokomotive, nje puhanje, drdranje voz, nekakšni močni, sploščeni potiski in pomajanje vedno hitrejših in pogostejših smuk, ki potujejo v daljavi, se spajajo v en sam od-

daljen ropot in nekako utonejo v prostorni in ogromni tišini.

Več in več življenja je čuti od vseh strani, ljudje hodijo spodaj po veži, po stopnicah, zgornaj po hodniku in se ogovarjajo. Tema se prične redčiti, hladna in vlažna svetloba sili skozi okna v sobo in se sred nje kakor razkroja po tleh in kotih. Tisti kosček neba počevno nad oknom blede vedno bolj, zvezde na njem izginejo, ozračje posivi, in kakor bi stopili z njega, se prikazujejo vijugasti obrisi daljnih in svinčnih oblakov.

Nekdo se bliža vratom po hodniku, odpre jih, zapre, gre preko sobe in odide v sosednjo sobo. To je asistent Malič, ki je končal sedaj ob sedmih jutraj svojo nočno službo. Slači se in lega v posteljo.

Aspirant Mirtič se drami iz nekakšnega težkega polsna, premete se nervozno po postelji, mane si oči, nenadoma vstane, ogrne uniformsko suknjo, natakne pohojeno nočno obuvajo, šara proti vratom v sosednjo izbo in jih naporno in z vidnim trudom odriče.

— Kaj hočeš? — ga vpraša slabo voljovni asistent, ki sedi v beli spodnji obleki na postelji in seznava nogavice.

Aspirant stoji sredi sobe, v ličja je bled kakor stena in stresa se, kakor bi ga potegnil kdo sedaj v jesenskem jutru iz mrzle vode.

— Spat pojdi! — ga odganja asistent.

— Za božjo voljo, — pričinja aspirant s prestrašenim in kakor bolnim glasom, — pri vseh svetnikih nebeških, prosim te, reci mi, gospod znanec, razodeni mi: Zakaj to?

— Kaj, zakaj? — vpraša neprijazno asistent, vrže nogavice na tla, dvigne odoje in se skrči pod njo v visoko kroglo. — Kdo te razume! Noče se mi zdaj prekatati; vrag te odnesi!

— Daj, reci, govori, — prosi aspirant in se stresa kakor bi hotel vsak čes zahteti. — Razjasni mi skrivnost, zakaj so mi odpovedali službo?

— Ker nisi mož! — odgovarja asistent. — Ne znaš postopati z delavstvom, ne znaš govoriti s strankami — no, sploh nimaš ne službenega obraza, ne službenih gest, ne besed. Ženska si, ženska v hlačah — to je! Zmaži se že, gani se, zgubi se, motovilo človeško. Kdo te je najel? Spati moram, da bi te! Lahko noč!

Asistent se je iztegnil pod odojo, obrnil se v zid in pričel globoko in počasi dihati.

Aspirant je zapri tiho vrata za seboj, sedel v svoji sobi na posteljo in gledal predse na omaro ob nasprotni steni, kjer je stala njegova nova, rdeča službena kapa. Spreddaj se je svetil črn trak, ob vsaki strani polzačen gumb, v sredini ospredja od vsake strani zlato kolesce z zlato perutnico.

Gledal je, tako dolgo gledal, da so mu stopile solze v oči. In ko jih je začutil, je začel pregabati ustnice in izgovarjati posamezne brezsmislne besede, kakor bi se upravičeval pri sebi samem:

— To se pravi, prijatelji! — — hotel sem reči, draga moja — ali me razumeš? —

Umil se je in oblekel, in ko je šel spodaj po veži, je stopil za njim pisarniški sluga Tomaž in mu izročil dvoje pisem. Obstal je na pragu, pogledal oba pisma in zardel, kakor bi bil kdo zalotil pri hudodelstvu. Vtaknil je vse skupaj v žep in odšel daleč od hiše po široki cesti med senožeti in na prazne njive.

(Pride še).

VABILO

na

VELIKO SLAVNOST

spojeno

S PLESNO VESELICO,

katero priredi

Slovenska godba v Alexander,

Canonsburg, Pa.,

v soboto dne 10. februarja 1917

v proslavo svojega enoletnega

obstanka.

Veselia se vrši v dvorani društva

"Postojnska Jama".

Pričetek točno ob 6. uri zvečer.

Tempotom vlnjudo vabimo vsa

bratska društva ter ostale rojake

in rojakinje iz Canonsburga in

bližnje okolice, da se te naše

veselice polnoštevilno udeležijo in

pomožoro k boljšemu uspehu. Za

izvrstno zabavo bode najboljši

prekrbljeno. Zato pričakujemo

veselo svidenje 10. februarja sre-

čer v dvorani društva "Postojnska

Jama".

Za odbor: John Petrich.

(6-8-2)

Rad bi izvedel za naslov svojih dveh prijateljev ANTONA SMERDEL, podomače Tončev iz Trnja pri St. Petru na Krasu, in za MATEVŽA AVČINA, doma iz Skoč pri St. Petru na Krasu. Pred dvema letoma sta se nahajala v okolici Pittsburgha. Če kdo izmed rojakov ve za nju naslov, prosim, da ga mi javi, ali naj se pa sama oglasita, ker poročati njima imam nekaj zelo važnega. — Joe Margon, Box 314, Davis, W. Va. (5-7-2)

KJE JE MARIJA PETRUCH?

Bivala sva skupaj na Aurora, Minn., ker so ji postala prevročja, je izgubila neznanu kam ter pustila pri meni še precej obleke. Ker pa nočem imeti skrbi z drugim blagom, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi blagovoli naznaniti naslov. Pozna se jo lahko po gornji sliki. Če bo pa sama čitala te vrstice, naj se oglašita, da ji pošljem njeno blago. Mislim, da je v Detroitu, Mich.

John Petrich, Aurora, Minn. Box 255. (6-8-2)

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a do lo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsako pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1617 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

VABILO

PLESNO VESELICO,

katero priredi

dr. sv. Alojzija št. 36 J. S. K. J. v Conemaugh, Pa., v soboto dne 10. februarja 1917 v svojem lastnem domu v Conemaugh.

Na veselici bode igrala tukajšnja slovenska godba pod vodstvom rojaka Viktorja Navinskega. Na to veselico vlnjudo vabimo vse rojake in rojakinje iz okolice, da se polnoštevilno udeležijo.

Vstopnina za moške je 50 centov, dame so vstopnine proste.

Za dobro pijačo in okusen prigrizek bode preskrbljeno.

Torej na veselo svidenje 10. februarja zvečer! Odbor. (6-7-2)

Želim izvedeti za naslov svojih dveh prijateljev MARIJE in PAVLINE OLENILC. Doma sta iz Prema na Notranjskem. Pred dvema letoma sta se nahajali nekje na Butler St., Pittsburgh, Pa. Če kdo ve za naslov, prosim, da ga mi naznani, ali naj se pa sami javita. — Antonia Gščak, omožena Prime, Bessemer, Pa. (6-8-2)

ZENITNA PONUDBA.

Mladenec, star 27 let, se želi seznaniti s Slovenko, ki resno misli možiti se, v starosti od 18 do 27 let. Na denar se ne oziram, pač pa na poštenost in marljivost. Imam stalno delo in nekaj denarja v gotovini. Katera resno misli, naj piše in priloži sliko.

Ignatius Čeligoj, Steart, Idaho. Box 65.

ZENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti z zanesljivim dekletom v starosti od 25 do 35 let. Jaz sem zaposlen v premogorju in star 40 let ter imam \$600 prihranjenega. Če katero veseli dobiti dobrega moža, naj se oglašita. Ona, ki zna dobro angleško, ima prednost, ker jaz nameravam v kratkem pričeti kako obrt. Ne oziram se, ako ima katera vdova tudi enega otroka.

Frank V., 1731 Carpenter St., Springfield, Illinois.

NIKAR GA NE MAŽITE

NIKAR GA NE MAŽITE

Mazanje ne bo pomagalo. Ako imate protin, bodisi v rami, nogi, bokih, zadaj, nikar se ne mažite s takozvanimi uspešnimi zdravili, ker razgnali boste bolečine v vse zdrave dele.

RABITE

REMO

PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO.

Zadnja iznajdba znanosti, ki je edino uspešno zdravilo za protin. Ena steklenica \$1.00, tri steklenice \$2.80, šest steklenic popolno zdravljenje \$5.00.

CLEVELAND CROWN PHARMACY

2812 E. 79th St.

CLEVELAND, OHIO.

Iščem svojega strica MATEVŽA HOLMARJA, ki je pred nekaj leti bival v Clevelandu, Ohio, in VALENTINA HUMARJA, ki se nahaja nekje v Illinoisu. Moj naslov je: Janko Humar, pionieri di guerra, Reparto pionieri Ribolla, prov. Grosseto, Italia. (6-8-2)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

za navadno leto 1917

obsega razen koledarskega dela tudi sledeče:

Pesmi:

Padlim. — Vojakov grob.

Članki in povesti:

Evropska vojna. — Samo pes. — Mir. — K zadnji irski vstaji. — Soparica. — Umirajoči. — Značilna listina. — Kaj se izve v železniškem vlaku o razmerah v Mehiki. — Kitajska sol. — Bodoča vojna. — Hvaležnost. — Vojna tehnika v starem veku. — Usmrčenje. — Japonske ženske. — Mož za pečjo. — Kdo je predsednik republike Švice? — Iz dna. — Osvojitev Gorice po štiriinajstmesečnih bojih. — Zopet izvoljeni predsednik. — Ko bo vojna končana. — Balkanska železnica. — V ljubljanski bolnišnici. — Ganljiva povest. — Zakaj? — Zrakoplovec in njegov stroj. — Grožnja. — Hotel. — Med cowboys. — Z brzovlakom. — Bitka ob Sommi. — Težak slučaj. — Psi v nemški armadi. — Kap. — Lov na leve. — Nekaj o ameriškem kapitalu v Mehiki. — Časa kave. — Mrtva luna. — Potovanje po Mezopotamiji. — Podražanje živil v Franciji. — Francoska legija tujcev. — Temna in zapletena zgodba. — Iz zgodovine umetnih udov. — Nekaj o kinematografu. — S patroljo. — Dve leti. — Izgube v svetovni vojni. — Umrli cesar Franc Jožef. — Rekord svetovne vojne.

Slike.

Avstrijski vojaki grade pot ob strmeh obrežju. — Avstrijska gorska baterija na pohodu. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski alpinci v predoru. — Solkanski most. — Prizor iz razstreljene Gorice. — Avstrijski rezervisti. — Prihod Italijanov v Gorico. — Mestna hiša v Gorici. — Prizor iz osvobojene Gorice. — Državni kolodvor v Gorici po obstreljevanju. — Slovenska bolniška strežnica. — Operacija na nogi. — Prizor iz ljubljanske bolnišnice. — Strelni jarki pri Gorici. — Sv. Višarje. — Pogled na goriško okolico. — Prizor iz Kobarida. — Kanal, katerega so Lahi razstrelili. — Prizori iz bitke pri Podgori. — Avstrijska kavalerija na južni fronti. — Italijanska gorska artilerija. — Avstrijski razdirajo žičnato ograjo. — Kormin. — Razvaline cerkve v Kostanjevici na Krasu. — Bosenski kmeti, ki prevažajo municijo na laški fronti. — Skupina delegatov X. glavnega zborovanja J. S. K. J. — Desetletni srbski vojak v avstrijskem vjetništvu. — Zakop. — Avstrijska baterija na soški fronti. — Aparat za metanje min. — Vojna procesija na Jesenicah. — Avstrijski municijski transport. — Avstrijski vojaki plezajo v gorsko postojanbo. — Roveret.

Šala. — Zanimivosti. — Oglasi.

Koledar stane 35 centov.

Jugoslavanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn.
sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

UDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.
Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.
Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Naročnino na Glasilo Jugoslavanske Katoliške Jednote se sprejema le URADNIM POTOM.

To se pravi:

Noben član nam ne more poslati pristojbine za Glasilo sam, niti potom našega zastopnika, niti potom odbornika tega ali onega društva J. S. K. J.

Vsak prispevek za Glasilo mora biti poslan potom društvenega odbora oziroma potom glavnega odbora Jugoslavanske Kat. Jednote.

To naj vpoštevajo tudi oni, ki so naročniki Glas Naroda in ki hočejo imeti razen Glasila še ostale številke za \$2.50 na leto.

Vpoštevajo se bode naročila, sprejeta oziroma poslana potom društvenih uradov.

Uredništvo.

Goljuf.

Spisal Pavel Perko.

(Konec.)

III.

"Kakšna bo? Kako si opravi?" je vprašal Rogljanov Janez.
"Takšna je, kakršna je bila raj- na.... Ne proda. — Sicer pa par peči sveta sem ali tja. Ni vredno, da bi se človek gna v to."

Janez pa se je poročljivo nasmešil, kot bi hotel reči: "Pa le nimaš toliko moči kot slabotna ženska.... In vendar si mož in celo — boter."

In ta zasmeh je Bendeta bodel v dušo.

Ko bi se bilo vredno pripraviti z ženskami, še enkrat bi šel in trpo- ko in sirovo bi hotel nastopiti....

"Pa najni koga drugega, da gre mesto tebe", je svetoval Rogljanov Janez. Videti je bilo, da mu je veliko do tega, da stvar iz- pelje.

"Morda misli le na svojo ko- rist", si je dejal Bende. Toda ve- liko ugovarjati mu ni smel: saj je bil njegov dolžnik....

"Čakaj, soseda Jernaja dobim; tega pošljem k njej. Pobožen je in ona ga spoštuje. Ni zlomek, da bi se ženska ne dala omečiti.... Prav imaš! Jernaja poprosim!"

Sosed Jernaj je bil res dober mož; le nekoliko prelahkoveren. Ko mu je Bende razložil svojo mi- sel in ko je še Rogljanov Janez pristopil, je menil, da je kar nje- gova dolžnost, da gre in ostro po- primne Ano. Z rajnim očetom nje- nim sta bila dobra prijatelja, to se mu je zdelo, mu daje pravico, da jo sme svariti bolj kot drugi.

"Tako ti povem, Ana", je dejal, "za boljše sem te imel, kot si v res- nici. Da bi tako trdovratna bila, nisem verjel. Pogledi, ali bi ne bilo najboljši krščansko, da prodaj ne- kaj malega sveta in sosedu poma- gaš iz zadrege. Ti si sama, on pa ima otroke, ki potrebujejo prostora. Kaj torej hočeš? Čemu se u- stavljati?"

Ana se je začudila, da tudi Jer- naj prikaže tako mislijo. Za hip

se je vprašala, ali je morda ven- darle res preveč trdovratna, in ali ni rajna mati vse le prečno videla.... Že je dvomila, kaj naj odgovori.

"Tako ti svetujem, daj se pre- govoriti. S sosedi živi v miru, ako le moreš. Tako so meni rajna mati — Bog jim daj dobro — vedno pravili. Sosedu storim dobro, kjer mu le moreš. Glej, moj sosedi je Rogljan. Drugi ga ne marajo, a jaz — povem ti — živim prav v miru z njim. Meni se ne zdi napa- čen človek...."

Ana se je spomnila, da je Ro- gljanov za poroka Jernaju.... In vsa zadeva ji je bila naenkrat bolj jasna. Dobila je pogum ter rekla: "Veste, sosedi Jernaj: ne mo- rem! Rajna mati tega ni hotela, je že vedela zakaj. — Jaz tudi ne smem!"

Jernaju je ob tej odločnosti u- padla polovica poguma. Vendar o- bupal ni.

Če se ti zdi škoda trgati svet, pa zamenjaj. Bende pravi, da mi- sli kupiti od Rogljana parcelo sve- ta tam pod jarkom. Od te parcele ti odstopi polovico, no in sva- imaš lepo skupaj in nič manj ga- nimas, četudi Bendetu odstopiš. Kaj praviš na to?"

"Rogljanov svet pod jarkom je močvirje; moj pa je suh in rodovit- ven. Za močvirje svet vendar ne morem zamenjavati suhega!"

"To je res", se je vdal Jernaj. "A zato pravi Bende, da ti da to- liko več.... Sicer pa — (in Jer- naj se je zazdel samemu sebi ne- spamet, da se vrtka v zadevo, ki nje- ga ne briga) — sicer pa napra- vite kakor veste in znate!"

In odšel je nevoljen sam zase. Ana pa se je v tem hipu spom- nila starega kočarja, ki je bil stre- har in moder mož v okolici. Kar spomnila se ga je in v hipu ji je bilo jasno, da mora iti in se posve- tovati z njim. Ljudje so se radi za- tekali k njemu po svet; zakaj bi se tudi ona ne?

"K njemu grem; njega popra- šam!"

In vstala je in šla. Neka malo- dušnost, ki se je bila polastila, ko je videla, da je sama na svetu

naproti tolikim: ta malodušnost je kar izgubila.

ZENA ANGL. ADMIRALA PAGETA, KI JE ZDAJ BOLNIŠKA STREŽNICA V ANGL. ARMADI.

"Kočar bo gledal na mojo ko- rist in pritril mi bo, da delam prav! To vem, da bo!"
In glejte ni se varala.

Strehar Kočar ji je takoj dal pameten svet. Na kratko in brez ovinkov ji je rekel:

"Ne smeš, tako ti rečem! Bog varuj prodajati! Bende bi ne bil veliko na boljsem, a ti bi bila na slabšem. Le poslušaj, kar ti re- čem: Bog varuj! (In globoko so se mu vdiral neobrita lica, ko je vle- kel iz pipe.) — Ne prodajaj! O Bendetu ne rečem nič. A kjer je Rogljan vmes, tam ne kupuj in ne prodajaj! To rečem!"

"A kaj naj odgovorim, ko vem, da me bodo zopet silili?"

"Hm. Reci da ne, pa ne konec besedi. Boljša prva zamera, nego druga."

Ko je šla od Kočarja, je čutila v sruu neko trdno, neomahljivo samozavest, katere dotlej ni po- znala. Da, da! Dolej je bila o- trok, ki je prepuščala večje skrbi le materi. Sedaj pa je sama na svetu. In treba je, da je odloč- na! —

IV.

Tista jesen je bila zelo težavna. Pasti so deževni jesenski dnevi. Enakomerno ti pada dež in enako- merno otožno ti kaplja od strehe v žleb in po žlebu navzdol; kakor da bi kdo z lahkim lesom tolkel na pločevino. Ne da bi ti bilo tre- ba gledati skozi okna — že po tem veš, da dežuje....

Človek je ob takem vremenu za- span in slabe volje. Pravem dela ni; človek ne ve, kaj bi počel.

Bende, ki je bil bolj dinar nego rokodelca, ta dan ni imel dela, a misli in skrbi je imel dovolj in te je hotel pregnati s piščajo.

Ni bil pijanec. A ta dan je bil morda zadnji v domovini in vino mu je žalost slovesa vsaj nekaj zmanjševalo.

Na tihem je bil sklenil, da gre v Ameriko in do danes tega ni po- vedal nikomur razen ženi. Čutil je, kako je bil zlezel v oblast Roglja- nu. Na tihem je hotel iti in zaslu- žiti, da reši sebe in družino. Krē- mar Berton mu je imel posoditi za pot.

"Veš, pa ne zameri, Ana", je dejal, ko je prišel mimo hiše, kjer je Ana stala na pragu. — "Ne za- meri, če sem se vdal v tisto pro- lajo.... Kaj meni mar, ali pro- laš ali ne prodajš; jaz grem v A- meriko."

"Pa ne res?" — se je začudila Ana.

"Res! Pa tiho bodi. Veš, do dan- es tega nisem trosil okrog. A morda odrinem že jutri. Berton mi da za pot in potem — Če bi se primerilo, Ana — (in solze so mu postale oči) — če bi se primerilo, da bi zapodil iz hiše ženo in otroke.... To sem te hotel prositi, Ana! Sama si, mati ti je umrla, prostora imaš na drugem koncu dovolj.... Če bi jih vzela pod stre- ho; to sem te hotel prositi. No pa, saj ni da bi —"

In odšel je naprej, moker in reven.

Pri Bertonu pa je nastal pre- oir, da se je čulo ven in da so lu- dje postajali pred vrati. Pa saj večkrat nastane prepri in ljudje postajajo pred vrati. Toda, danes je vplil Bende, ki ni bil pijanec, a

danes je bil slučajno pijan. In vpi- je visoko in kričeče, da je človek hote ali ne hote ostal in poslušal.

"Goljuf! Goljuf, da veš! Goljuf si bil in goljuf ostaneš!"

"Kedaj sem te —, povej, kedaj sem te goljufal!" je ugovarjal Rogljanov Janez. Vsled jeze je bil postal blede in smešno je bilo vi- deti zabuhel obraz, pa blede....

Goljuf si in ne zaupam ti, da veš. Tudi tedaj ne, kadar mi kaj daješ ali ponujaš. — Travniki pod jarkom mi ponujaš, a jaz ga no- čem! Ne zaupam ti, da veš!"

In vdaril je po mizi, da so za- živketali kozarci. — Gospodar Berton je vstal in čakal neodločen, ali naj spravi Beneta ven, ali naj posluša, kaj bo odgovoril Janez.

Janez pa — že poprej blede — je postal še bledejši. A premago- val se je do skrajnosti.

"Dobro, ako nočeš! Meni prav! Hotel sem ti dobro, ker vem, da si revež.... Toda sedaj — (in vstal je ter se postavil ob robu mize) — sedaj plačaj! Plačaj v štirinajstih dneh, sicer —!"

In vdaril je po mizi s pestjo, da so se mu potresli hodnični rokavi gori do debelih laktov.

"Vse dobiš, tako ti povem! Ju- tri me bo vzela Amerika in potem ti vržem tiste krajezarje — in na- razen sva, da veš!"

Janez je bil že prišel do vrat in hotel oditi. Zadnje besede pa so ga spekle, da se je obrnil in stopil na- zaj.

"Pa ne —" je rekel, "ampak dom ti prodam. In ženo in otroke ti spodim iz hiše. Tako bo!"

Bled je bil, a z nobeno mišico ni trenil. Oko se mu je tako ostro vpiralo v Bendeta, da Bende za- enkrat ni vedel, kaj naj odgovo- ri....

Janez pa, kot da se je domislil nekaj važnega, se je vprl z roka- mi ob mizo in kričal:

"Prašam te, Bende, ali si mož, ali si babo? Mož nisi! Ko bi bil mož, bi znal krotiti trmo tiste de- klina Bolantačeve, ki si ji boter.... Pogledj svojo hišo! Voda ti izpod- lada zidove, ker jarek drži tik lo- zida. Ob deževju ti izpira voda vso steno. Zdaj in zdaj ti bo izpod- jedla podstave.... No, in kaj ti je bilo treba drugega, kot da dobiš moj travnik pod jarkom. Po trav- niku bi bil napeljal vodotok, ob hiši pa škarpno postavil. In lahko bi jo bil postavil, ko bi ti bila da- klina tisti svet.... Tako pa ti bo kmalu vredna hiša toliko kolikor je vredna groblja kame- aja. Tako je!"

Bende je hotel ugovarjati, toda ni mogel do besede.

"Vodo bi bil napeljal do Bolan- tačeve njive. Proti cesti bi jo bil napeljal. In lahko bi jo bil napel- jal; saj bi jo bil po svojem!"

Še bi bil kričal; toda iz kosa sem se je pojavila gloka postava sta- rega Kočarja Bog sam ve, kje se je bil vzel. Dotelja ga nista bila za- pazila niti Bende, niti Janez.

"Postoj ti Janez, da te neka, vprašam!" je rekel in glas se mu je tresel razburjenja. "Ti Janez, si rekel, da bi bil napeljal vodo proti cesti. Toda med jarkom in cesto je sedaj Bolantačeva nji- va —"

"Kaj potem —?" je vprašal Je- nez poročljivo.

"Kaj? Na njivo vendar ne boš napeljeval vodo.... Njiva je do- "

ZA PREHLAD IN GRIPPO.

TU JE LE ENO NAJBOLJŠE ZDRAVILO NA SVETU.
ENO ČASO VROČEGA

H. H. Von Schlick-ovega
Bolgarskega
Krvnega čaja

se vzame zvečer predno greste spat in uničen bo prehlad.
Kot sistematični činitelj, ki drži celo družino v pravem redu je H. H. VON SCHLICKOV BOLGARSKI KRVNI ČAJ da ga nima para Na tisoče prostovoljnih zahval- nih pisem lahko vidite v našem uradu.

Velika družinska škattija H. H. VON SCHLICKOVEGA BOL- GARSKEGA KRVNEGA ČAJA, ki traa cel mesec, stane le en do- lar, 6 skatelj pet dolarjev in jo pošljemo kamorkoli ako dobimo denar ali pa tudi C. O. D.

Marvel Products Co.
9 Marvel Bldg.
PITTSBURGH, P. A.

Opomba: Ako hočete pošiljatev zavarovati, pošljite 10c. več.

kletova last. — In edino to nji- co ima po rajni Bolantački!"

"Dekle in njiva meni nič mar... Ako skopljem vodotok do njive, kdo mi more braniti? Svet je moj! Čez njivo bo voda strugo delala sama, ali pa naj deklina gradi škarpno!"

"A, tako!!" — In Kočar se je obrnil ter izgubil v kotu mežikaje z očmi.

"Dobro si mu povedal!" — je dregnil sosedi Kočarja. "Na pij!"

Kočar pa ni pil, ampak samo mežikal je. A obraz mu je bil resen in trd. — Tedaj pa se je zjasnilo tudi Bendetu. In zasmejal se je ter se udaril po čelu:

"Ha! A tako si mislil!! Glej ga, kakor sem rekel, tako je: goljuf si in goljuf ostaneš." — In zrastle je in z očmi je bliskal. — Hišo bi bil obvaroval, kaj ne? Pa ne meni, ampak sebi bi jo obvaroval. Ke- na to si čakal, da me zapodiš iz hiše potem, ko bo enkrat hiša na trdnem.... A rečem ti, le imej jo! Imej jo tako! Kakršna je! Poženi mi ženo in otroke, a hišo naj ti izpodje voda — voda —. In voda naj ti hišo izpodje! Tako ti rečem!"

Tisto noč je odšel Bende. Vsi so se začudili, ko se je reko: — "Bendeta je vzela Amerika."

Ta in oni je pristavil: "Dvomim, da bi se izrezal Rogljanu. Kar Ro- gljan prime, tega ne upusti!"

"Ne bo več veliko prijemal, ne! je pripomnil kmet, ki je tisto ju- tro šel po cesti in se vstavil ob gruči sosedov.

"Kdo ne bo prijemal?" so vpra- ševali.

"Ali ne veste? Rogljanovega Ja- neza ni več!"

"Kako? Ali je —?"

"Pravkar so ga dobili mrtve- ga...."

"E —! Ni mogoče! Še včeraj sem ga videl!"

"I, kajpak! Prišel je pozno do- mov; vinen in razburjen je bil. Deževalo je in treskalo, kakor ve- ste. V najhujšem nalivu je tekal okrog hiše gologlav in golokot. In vplil je, da ga je bilo slišati do tretjega sosedu: "Podira se, podira se! Pomagajte, podsula me bode!"

Grozno je tulil. Sosedje so prihi- teli in Mevže in Andrejka sta ga komaj spravila na ležišče. Potem je zaspal. — No in danes jutraj so ga dobili mrtvega...."

"A —! Glejte si!" so se čudili drug za drugim. "Takšen je bil, da je vedno kaj premišljeval in tuhtal. Jaz mislim: prej ali slej bi se mu itak zmešalo", je pristavil sosed.

Bende je izvedel o Janezovi smr- ti, ko je bil že v Ameriki. Ženi je odpisal dolgo pismo, kjer pravi: "Bog mu daj dobro; hud nisem nanj. Ako bi mi bilo dano, bi ga hotel prositi odpuščanja. Pa kar je, je. Delam pridno in ako Bog da srečo v par letih prislužim toliko, da se dolgov poplačam in se do- matija postavi na kak bolj pri- meren kraj. Sicer pa: malo časa simo na svetu in za ta čas bo že.... Kaj bi tisto!"

ZENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti s Slovenko, staro od 30 let naprej, dekle ali vdova ne s več kot enim otrokom. Katere vse, naj piše na naslov: F. Mihalj.

ZENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti s Slovenko, staro od 30 let naprej, dekle ali vdova ne s več kot enim otrokom. Katere vse, naj piše na naslov: F. Mihalj.

ZENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti s Slovenko, staro od 30 let naprej, dekle ali vdova ne s več kot enim otrokom. Katere vse, naj piše na naslov: F. Mihalj.

ZENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti s Slovenko, staro od 30 let naprej, dekle ali vdova ne s več kot enim otrokom. Katere vse, naj piše na naslov: F. Mihalj.

ZENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti s Slovenko, staro od 30 let naprej, dekle ali vdova ne s več kot enim otrokom. Katere vse, naj piše na naslov: F. Mihalj.

ZENITNA PONUDBA.

Slov. pevsko podporno društvo "ZVON" SEDEŽ V CLEVELAND (NEWBURG), OHIO.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF BLATNIK, 3582 E. 82. St., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: GUST STRAJNER, 963 E. 63. St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANDREW ŽAGAR, 3704 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Podtajnik: ANTON GORENC, 7728 Osage Ave., Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MIKE VRČEK, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Zapisničarica: ROZI MAUER, 3522 E. 82. St., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARY GLIHA, 3906 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
MARTIN MARTINEK, 3559 E. 81. St., Cleveland, Ohio.
FRANK VRČEK, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

BOLNIŠKI NADZORNIKI:

JOHN FONDA, 7825 Burke Ave., Cleveland, Ohio.
FRANCES ZABUKOVEC, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

VRATAR:

LUDVIK GRUDEN, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

Seja se vrši prvo nedeljo v mesecu ob 9. uri dopoldne v Mike Plateri dvo- rani, 3611 E. 81. St., Cleveland, Ohio.

ZENITNA PONUDBA.

Mladenci, star 33 let, se želi se- znaniti s Slovenko v starosti od 28 do 35 let. Delo imam čisto in zaslužim od \$3 do \$4 vsak dan; na denar se ne oziram. Vdova z enim otrokom ni izključena. Ka- tero veseli, naj piše in pošlje sli- ko na:
Ženin, c/o Glas Naroda,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
(6-7-2)

Življensko moč

in rdeča lica se dobi edinole z u- porabo zdravega in naravnega vina, katerega čitatelji "Glas Na- roda" lahko kupijo pri svojih ro- jakih. Sod 52 galon garantirane- ga in čistega ter naravnega vina se dobi za 26 dolarjev. Pišite na:

Dalmatinsko - Kalifornij- ska Vinarska Zadruga.
140 Liberty St., New York, N. Y.

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

DOMAČA NARAVNA OHIJSKA VINA

prodaja

JOSIP SVETE

1780-82 E. 28th St., Lorain, Ohio.

RUDEČE VINO po \$30.00 berel.

Pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Vino je popolnoma naravno, kar jamčim.

Naročilo je pridejati denar ali Money Order.

Velika zaloga vina in žganja.

Rdeče vino v sodih 75c. galon
v galonah pa po..... \$1.00 ..
Belo vino v sodih \$1.00 ..
v galonah pa po..... \$1.25 ..
Sod za 50 galone je zastoj; sod za 28 galon se mora plačati.
Drožnik 4 galone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
Brinjevec 4 galone (sodek) za \$16.00

MARIJA GRILL,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

HIPNOTIZEM

KDOR SE NI BRAL, NAJ
BEDE!
Pred kratkim je laša selo za-
nimiva knjiga

Po dolgem času dosti se nismo imeli v slovenskih, ne tukaj, ne v starem kraju. V tej se nakrat- ko toda dovolj dolga in jasno opustil vsi poljudni Hipnotizem in kdor jo prebere, dobil vrgel v nov svet, o katerem mu je bilo dozdaj le malo ali pa ničesar zna- no. Knjiga tupa preko sto strani. 12 slik posnetih po dobrih foto- grafijah, jo krasi.

Cena samo 35c.

ED. STILGEBAUER

PEKLO.

Roman iz sedanje vojne.

Za G. N. priredil J. T.

17

(Nadaljevanje).

Tedaj se je pa zgodilo nekaj strašnega, kar je zapeljalo usodo Rosey-a. V odprtem oknu, proti kateremu sta bila Adolf in Berkersburg s hrbtom obrnjena, se je prikazala najprej cev puške, potem pa v strasti, in mržnji nakažen obraz šestnajstletnega županovega sina Louisa Bugnona.

Puška je počila, in ta pok je bil signal. — Temu roku so sledili iz vsake hiše novi poki.

Začelo se je strašno streljanje, dasiravno je bilo na stotine pušk in drugega orožja zaklenjenega v skledju.

Majord se zgrabi za glavo, mrzel pot mu zalije čelo. — Vstane in se nekaj časa opoteka ter ne more v prvem hipu spoznati če so sanje ali istina.

Na tleh pred njima leži z odprtimi usti v svoji krvi stotnik Adolf. — S ceste se čuje strašno kričanje, streljanje in klici na pomoč.

Po ulicah vasi Rosey se je vnel boj.

Tedaj pada majord na svojo prijateljico:

— Adolf, Adolf! Reci mi še vsaj eno besedo. — Adolf, poglej me!

Tod iz oči stotnika Adolfa je že gledala smrt. — Adolf se je ločil, ne da bi mu mogel majord izkazati svojo hvaležnost.

Tedaj pa polasti majorja strašna jeza.

Kot divja žival je zatulil:

— Maševanje! Maševanje! Maševanje!

Se enkrat se sklone k prijatelju in ga strese, čeravno dobro ve, da je vse njegovo prizadevanje zastoj.

— Kaj naj storim? — Kaj naj storim? — Šine majorju skozi možgane. — In nato dobi zopet edini in strašni odgovor: — Maševanje!

Tedaj se vrata sunkoma odpro in na pragu se pojavi poročnik Schlosser.

— Ali ste Vi, Schlosser?

— Da, gospod major. — Ali niso tudi tukaj streljali?

— Da, poglejte ga — pravi Berkersburg in pokaže Adolfa.

— Mrtev!

— Mrtev!

— Psi!

— Prestreljen ima hrbet, pljuča in sree. — Psi! — Prokleti psi!

— Ali že imajo morilec?

— Ne, nimajo, ga, toda imeli ga bodo.

Tedaj zopet strašen krik.

— Ženske izlivajo krop in petrole na vojake — zajeca poročnik in bele pene se mu pojavijo na ustnicah.

— Morilec moramo dobiti. — Morilec! — je zatulil major kakor razjarjena žival. — Živega mi pripeljite! Živega! — In ko je govoril te besede je držal Schlosserja za ramo in ga krčevito tresel.

— Da, gospod major.

— Pozor! — Ogenj! — se oglasi s ceste.

— Podčastniki so na svojem mestu — mirna major.

Najprej strašen pok, potem je pa sledila salva za salvo. — Pokanje se je mešalo s krikom, smehom, klici zaničevanja, jokom in vzdihli.

— Primite talce! — S svojim življenjem jamčijo.

Schlosser odide, major pa stopi sredi sobe in se prime za glavo.

— Adolf! — Adolf! — Adolf! — in še nekaj drugih neslovkovanih glasov mu privre iz ust. Sabljo je poteknil iz nožnice in prijel z zobni revolver ter stopil na cesto.

— Naprej, Berkersburg, naprej! — Maševanje! — Maševanje!

Bil je kot poslanec uničenja.

— Naprej! Berkersburg, naprej!

Pred seboj je zapazil žensko, ki je držala v rokah vrč tekočine — hudičevega olja.

Sabljo porine v nožnico, zgrabi revolver in pritisne. — Pok, in ženska se valja pred njim v svoji krvi. — In z njeno krvjo se meša uničujoča tekočina.

Iz vsakega okna, iz vsake odprtine moli cev.

— Wolf! — zatuli major. — Narednik Wolf! — Wolf! — Wolf!

In major si je delal pot skozi cepee, s katerim je skoraj vsak kmet oborožen, in skozi drugo orožje, kateremu niti imena ne ve.

— Wolf! — Wolf! — zatuli zopet.

— Gospod major!

— Wolf! Wolf! Wolf!

— Gospod major!

Sledil je temu glasu in prišel slednjič do narednika, ki je streljal iz nekega zidu. — Streljal je dobro. — Skoraj vsak strel je pogodil.

— Wolf!

— Da, gospod major.

— Ali imate bombe v skladišču?

— Da, gospod major.

Narednik je planil kvišku. — V njegovih modrih velikih očeh je nekaj začaralo.

Sklonil se je in začel bežati po cesti.

Daleč je že, daleč, in kmalo bo pri skladišču....

— Ah.... ah.... ah....

Majorju vstrepetajo ustnice.

— Da, tudi on.... tudi on je zavratno napaden.

Toliko moči je še imel, da se je obrnil in ustrelil kmeta, ki mu je zarinil vile v hrbet.

Tedaj je pa izgubil spomin.

Gnojne vile so mu povzročile strašno rano, iz katere je vrela eurkoma kri. Dve osti vil sta mu tičali v hrbtenici. — Padel je in se ni več ganil.

ALI SE UČITE ANGLEŠČINO?

Ali vam ni znano, ako ne znate angleško govoriti, da ste vedni tujec v tej deželi? Nam je znano, da človek, ki govori deželni jezik, si lažje pomaga do boljše službe. Pišite za pojasnila na: Slovensko Korespondenčno Šolo, 6204 St. Clair Ave., Cleveland, O. (15-1 2x v t.)

OGLAS.

Centenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Najboljše staro belo vino Riesling 10 gal \$6.50, 27 do 28 gal. \$15.50, 50 gal. \$27.50. Staro rdeče vino Zinfandel 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25. Lansko belo vino 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25, rdeče vino 27 do 28 galon \$12.50, 50 galon \$22.50. — 100 proof močan tropinjevec 4½ gal. \$12, 10 gal. pa \$25. Pri omenjenih cenah je všteti tudi vojni davek za vino. — Potovalni agent je rojak M. Žugelj.

S spoštovanjem
S. JACKŠE,
Box 161 St. Helena, Cal.

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini hrvaško govoreči specialist možganih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do 10. uro, večer od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih dneh od 12. do 1. uro. V petih dneh od 1. do 2. uro. V petih dneh od 2. do 3. uro. V petih dneh od 3. do 4. uro. V petih dneh od 4. do 5. uro. V petih dneh od 5. do 6. uro. V petih dneh od 6. do 7. uro. V petih dneh od 7. do 8. uro. V petih dneh od 8. do 9. uro. V petih dneh od 9. do 10. uro. V petih dneh od 10. do 11. uro. V petih dneh od 11. do 12. uro. V petih d